

Ma'sok

Képriport
sportos melegekről

Védd magad!
AIDS világnapi rendezvények

Kalendárium
Mi történt 2008-ban

Olvasnak még a melegek
avagy csak a pornót nézegetik?

2008. november-decemberben XVIII. évfolyam, 11-12. szám

Melegkalendárium

A 2008-as év nem volt éppen szerencsésnek mondható a melegtársadalomra nézve. Két egyesület is feloszlott, köztük a legrégebben működő Lambda Budapest Meleg Baráti Társaság, és megszűnt a 18. évfolyamában járó Mások nyomtatott kiadása. A melegfelvonulás tragikus veszélyfutas képét mutatta ebben az évben a tojásokat és utcaköveket hajgáló szélsőségesek tombolásától kísérvé. Csak remélhetjük, hogy 2009-ben szebb napok köszöntenek ránk.

Január

– Lemondott Szetey Gábor államtitkár, Magyarország első nyíltan meleg politikusa.

Február

– Díjat nyert mind a nemzetközi World Press, mind a magyar Sajtófotó-pályázaton Szigetváry Zsolt képe, amely a tavalyi budapesti pride egyik véresre vert felvonulóját örökíti meg.

– Hivatalosan is megszűnt az Öt Kenyér Egyesület, a keresztény me-

leg közösség háttérszervezete (a honlapjukon közzétett melegkönyvtár továbbra is elérhető).

Március

– A Nagycsaládosok Országos Egyesülete az Alkotmánybírósághoz fordult, hogy az nyilvánítsa alkotmányellenesnek a 2009. január 1-jétől életbe lépő bejegyzett élettársi kapcsolatot.

– Melegegyesületek sajtóközleményben kérték a Nagycsaládosok Országos Egyesületét, hogy lépjen túl az előítéletein, és támogassa az azonos nemű családok jogi elismerését.

– Bezárt a Bohemian Alibi transzvesztitalokál.

Április

– A rendőrség „bűncselekmény hiányában” megszüntette az eljárást az ellen a nyolc férfi ellen, akiket a tavalyi melegfelvonulást követően állított elő. Az indoklás szerint nem

bizonyítható, hogy a gyanúsítottak a tojásokon kívül más, sérülés okozására alkalmas tárgyat is dobtak volna a felvonulás résztvevői felé.

Május

– A Kereszténydemokrata Néppárt is az Alkotmánybírósághoz fordult, kérve: semmisítse meg az azonos nemű pároknak is jogegyenlőséget kínáló regisztrált élettársi törvényt.

– A magyar püspökök vatikáni látogatásakor XVI. Benedek pápa úgy nyilatkozott, hogy a homoszexuálisok együttélésének elismerése a magyar alkotmányba ütközik.

– Húsz évvel ezelőtt alakult meg az első magyar meleggyesület, a Homeros.

Június

– Utoljára jelentek meg a Mások nyomdában készült példányai. Ezentúl csak az interneten olvasható a magazin.

Július

– 2-ától 6-áig tartott a XIII. magyar LMBT-fesztivál. A kordonokkal körülkerített Andrassy úton tojászapor és mocskolódo bekiabálások kísérték a kis létszámú, minden látványos külsőségtől tartózkodó melegfelvonulást. A megvadult tá-

madók közül végül a Hősök teréről a rendőrségnek kellett kimenekítenie a felvonulókat.

Augusztus

– Idén is volt Sziget, azon belül pedig a Magic Mirror melegsátor. Nem jelentek meg viszont anyagi megfontolásból a Civil Faluban a meleggyesületek képviselői.

Szeptember

– A miniszterelnök felhívására megalakult a Magyar Demokratikus Charta. Gyurcsány Ferenc a melegfelvonulást ért támadás hatására kezdeményezte a szerveződést.

– 20-án rendezte a Charta első látványos tömegrendezvényét, amelyen a Parlament előtt tiltakozott pár ezer ember az erőszak és az intolerancia ellen.

– Harmadik alkalommal rendezték meg a LIFT-et, a Leszbikus Identitások Fesztiválját.

Október

– 4-én zajlott a Tarka Magyar névre keresztelt rendezvény. Az Összefogás Parlament által szervezett, hangsúlyozottan civil kezdeményezés állásfoglalás volt a nyári melegfelvonulást ért szélsőséges támadás ellen. A felvonuláson részt vevő né-

hány ezer ember a melegmenet útvonalán, az Andrassy úton masírozott békében.

– Új melegbár nyílt a Szép utcában, a volt Darling helyén. A szórakozóhelyet Crazy Carrotnak hívják.

November

– 10-én a parlament elfogadta a gyűlölet-bűncselekményre vonatkozó tényállás kiterjesztését az LMBT-közösségre és a gyűlöletbeszéd szabályozására. Ennek nyomán a szexuális kisebbségek is jogi elégtételt kérhetnek az őket ért megalázó vagy félelemkeltő magatartással szemben.

– A Lambda Budapest Meleg Baráti Társaság közgyűlése feloszlatta saját magát. Ezzel Magyarország legrégebben – 1991 óta – működő meleggyesülete szűnt meg. A feloszlás oka, hogy az egyesület által támogatott Mások nem jelenik meg nyomdai kiadásban.

– Idén is Atlasz-sportnap a hagyományok szellemében.

December

– 1-je AIDS-világnap.

Hírek az Óperencián túlról

A magyar és nemzetközi sajtót olvasva, hamar kiderül, hogy Ausztria nemcsak a népvándorlás korában tűnt távoli vidéknek. Jörg Haider halálhírét követően számos cikk jelent meg a magyar és angol nyelvű médiában, melyeken az osztrák tudósítók csodálkoznak a legjobban.

Sajtóértesülésekre és egy interjúra hivatkozva adta hírül a magyar média, hogy Haider utódja a Szövetség Ausztria Jövőéért (BZÖ) élén – Stefan Petzner – bevallotta, a híres politikus szeretője volt. „Haider volt életem férfitársa” – idézik az első inter-

júban zokogással küszködő fiatalembert. Hogy a két férfit szorosabb kapcsolat fűzhette össze annál, mint amire korábban bárki gondolhatott, az osztrák sajtóban is visszhangot kapott, de az idézett coming outa ebben a formában még nem került sor.

A Mások előző számában beszámoltunk a fenti interjúról, és csak megerősíthetjük, hogy Haiderrel kapcsolatban Petzner kizárólag a „mein Lebensmensch” kifejezést használta, ami az angol sajtóban mint „man of my life” jelent meg, és innen egyenes út vezetett az „életem férfitársa” felé. Csakhogy a „mein Lebensmensch” inkább mint „életem legfontosabb embere” értelmez-

hető. Ráadásul ugyanezt hallottuk a BZÖ másik meghatározó személyisége, Peter Westenthaler szájából, akiről senki sem gondolja, hogy Haider szeretője lett volna.

Az megint más kérdés, hogy az osztrák melegek szempontjából mennyire érdekes, hogy Haider meleg volt, vagy sem. Ilyen jellegű pletykák már a 90-es évektől rendszerezettek voltak. Az első osztrák melegszerkezet, a HOSI-Wien többször megfogalmazta, hogy egy homofób politikus azonos neműekkel szembeni vonzalmának feltárása indokolt lehet, de Jörg Haider outingja a melegek és leszbikusok számára semmi jót sem hozhat, hiszen nem volt olyan személyiség, akivel szívesen azonosultak volna. Ugyanakkor ez a történet a képmutatásról is szól, és tükröt tarthat olyan politikusok elé, akik a parlamentben éppen homoszexuális beállítottságuk miatt érzik annak kényszerét, hogy a melegek ellen szavazzanak, vagy tartózkodjanak egy olyan szavazástól, ami a melegek szempontjából döntő jelentőségű. Még Ausztriáig sem kell elmenni ahhoz, hogy ilyesmire például találjunk.

A magyar tudósítások Haider és Petzner kapcsolatáról leginkább az Index cikkét idézik, ahol nemcsak az angoltól átvett szöveget sikerült tovább torzítani, de Petznerből a cikk végére valamiért Spitzner lett. De miért is csodálkozunk ezen, ha Jörg Haider szűkebb szülőföldjének, Felső-Ausztriának hajdani megnevezése (ob der Enns) Óperenciaként vonult be a magyar népmesékbe, ahol az Enns folyó a végtelen tengert testesíti meg.

BPE

Venus Berlin

12. alkalommal rendezték meg októberben Európa legnagyobb erotikus kiállítását, a Venus Berlinit. A rendezvényen 380 kiállító várta a több mint huszoneezer látogatót. Idén újítottak a szervezők: külön szekciót kaptak a homoszexuális-

műsorok, és a fetisiszták is új színpadon élvezhették a PVC- és a bőrszerkő-bemutatókat. Az esemény fénypontja a Miss Venus fináléja volt, ahol kiderült, hogy a németek még mindig a szőkékre buknak.

Krumpli

Erős alhasi fájdalommal jelentkezett be egy sheffieldi kórházba egy anglikán lelkész, akinek a végbélnyílásából egy jól megtermett krumplit emeltek ki az orvosok. Amint azt a póruul járt férfi a csodálkozó nővéreknek elmagyarázta, függöny-felakasztás közben meztelenül a konyhaasztalra esett, így történt meg a baleset.

Az ötvenes éveiben járó, rendkívüli zavarban lévő egyházi ülepéből műtéti úton távolították el a burgonyát. A

pap az operáció után is állította, hogy a zöldség nem egy félresikerült szexuális játék eredményeként került a szervezetébe. Az ambuláns osztály egyik nővére a *Sun* kérdésére elmondta: nem javasolja, hogy bárki bármilyen tárgyat a végbélbe helyezzen, mert akár életveszélyes is lehet.

A sheffieldi orvosoknak már egész gyűjteménye van végbélből kiszedett tárgyakból, a többi között dezodorosflakonok, uborkák, egy matrjoskababa és egy szegfű, de krumplival eddigi praxisukban még nem találkoztak. A sheffieldi kórház szóvivője szerint időnként előfordulnak „furcsa” balesetek, de a személyzet maximális diszkrécióval és rendkívül profi módon kezeli ezeket is.

Berlinben megkezdte adásait Németországban a *Timm* elnevezésű tévécsatorna, amely a homoszexuális férfiközönség számára sugároz műsorokat.

Az új csatorna politikai, társadalmi, kulturális és divatműsorokat, valamint beszélgetéseket, filmeket és sorozatokat ad majd. A homoszexuális témájú filmek és sorozatok mellett lesznek saját készítésű műsorai is, amelyeket a reklámbevételekből finanszíroznak majd. Ezek között megemlégették az *Upgrade* című, a homoszexuálisok érdeklődésének megfelelő utazási műsort és a *Homecheck* című randiműsort. Esténként lesznek meglepetés vendégekkel taxiban készített interjúk, továbbá olyan műsorok, amelyek a homoszexuálisok jogairól tájékoztatnak. Németországban a számítások szerint hárommillió homoszexuális férfi él, a tévécsatorna közülük legalább harmincezer tévénézőhöz szeretne eljutni. A hatvan munkatárs, akiknek kétharmada homoszexuális, lelkesen készül a bemutatkozásra. „Olyan ez, mint amikor már nagyon közel a karácsony” – mondta a reggeli műsor vezetője a *Bild* című napilapnak.

Csemegézés

„Egyelőre három beadvány érkezett az Alkotmánybírósághoz a bejegyzett élettársi kapcsolat-ról szóló, jövőre életbe lépő törvény megsemmisítéséért. A benyújtók: a Nagycsaládosok Országos Egyesülete, a KDNP és az MDF. Hiába ad azonban igazat bármelyiknek a testület – amely vélhetően még az idén napirendjére tűzi a kérdést –, a kormány a parlamentnek benyújtott polgári törvénykönyv tervezetbe is belefoglalta a történelmi egyházak és több civilszervezet rosszallását kiváltó intézményt, így, amennyiben azt az Országgyűlés elfogadja, mégis bevezethetik.”

A kormány törvényerőre emelné a családellenességet – Magyar Hírlap, 2008. október 17.

„»Meg kell próbálnom, hogy írjak egy filmmusicalt Ben Stillernek.« »Egy Broadway-i fickóról szól, aki homoszexuális, AIDS-es, vissza kell térnie és szembe kell néznie a feleségével meg a gyermekeivel, akiket elhagyott. Nagyon mulatságos« – mesélte el a sztorit a GQ férfimagazin online kiadásában megjelent interjúban.”

Elton John melegmusicalt írt – Híreextra, 2008. október 17.

„...ötmillió koronát kap, de nem fejenként, hanem összesen a HIV-vírust felfedező két francia, Françoise Barré-Sinoussi és Luc Montagnier. A HIV által okozott AIDS ma a második legtöbb halálos áldozatot követelő fertőző megbetegedés – az első a fertőző májgyulladás –, illetve az ötödik leggyakoribb halálok. Eddig 25 millió ember halálát okozta a kór. (Magyarországon 2007 végéig 1123 férfi, 200 nő és 162 anonim beteg esetében mutatták ki a HIV-fertőzést.) Így érthető, hogy mi a jelentősége a két kutató felfedezésének.”

Víruskutatóké az orvosi Nobel-díj – Népszabadság, 2008. október 18.

„A bejegyzett élettársi kapcsolatot már kiverekedték maguknak, semmi sem drága, hogy a társadalmat szembeállítsák »mindazokkal a zsidókeresztény kinyilatkoztatásokon alapuló szellemi, erkölcsi értékekkel, amelyek nemzeti kultúránk lényegéhez tartoznak«. A behódoló hatalom

pedig olyan együttélési formákat legitimál, amelyek »életszerűtlenségét, destruktivitását, váltság- és káoszteremtő képességét a történelem többször is bizonyította«.”

Czene Gábor a Hit Gyülekezete írását idézi: Hites brutál – Népszabadság, 2008. október 18.

„Egy brit bíróság hétfőn életfogytig tartó börtönbüntetésre ítélte azt a homoszexuális brit szakácsot, aki megölte volt szeretőjét, és a férfi néhány darabját meg is sütötte. A Mr Gay UK meleg szépségverseny egykori győztese leghamarabb harminc év múlva szabadulhat.”

Életfogytiglant kapott a meleg szépségkirály – Hírszerző, 2008. október 21.

„Szenzációs felfedezést tettek amerikai kutatók: hím bogarak közösisülése is eredményezhet utódot. Igaz, hogy később egy nőstényre is szükség van. A rovarok között gyakori a homoszexuális közösisülés, és a kutatók már régóta próbálják megmagyarázni, hogy ennek mi lehet az evolú-

ciós oka. Amikor legutóbb laboratóriumban vizsgáltak lisztbogarakat a bostoni Tufts Egyetem munkatársai, megfigyelték, hogy két hím bogár közösisülésekor némelykor előfordul, hogy

az egyik a másiknak átadja a spermáját, és ez a bogár az így ráragadt spermát, amikor később egy nősténnyel párizk, átadja neki, a saját spermája helyett. Tehát közvetett módon történik a nőstény megtermékenyítése.”

Homoszexuális aktusból is lehet utód! – Stop, 2008. október 21.

„Jogerősen másfél év felfüggesztett börtönbüntetésre ítélt hivatalos személy elleni erőszak és tártettesként elkövetett súlyos testi sértés kísérlete miatt a másodfokon eljáró Fővárosi Bíróság kedden egy férfit, aki a melegfelvonuláson macskakövel dobálta a rendőröket. (...) Az elsőfokú bíróság előtt a vádlott elmondta, hogy kíváncsiságból ment el a melegfelvonulásra, majd ott csatlakozott az ellentüntetőkhez. Mint akkor mondta, nem érez indulatot a melegek ellen. Ezzel szemben bírói kérdésre válaszolva közölte, a tüntetésen többször kiabálta, hogy »mocskos buzik!«. A férfi azzal magyarázta tettét, hogy nyugtatók hatása alatt állt, amelyeket munkahelyi és párkapcsolati problémája miatt szedett.”

„Mocskos buzik!” – macskakövel dobálta a melegeket a kíváncsi férfi – Atv, 2008. október 21.

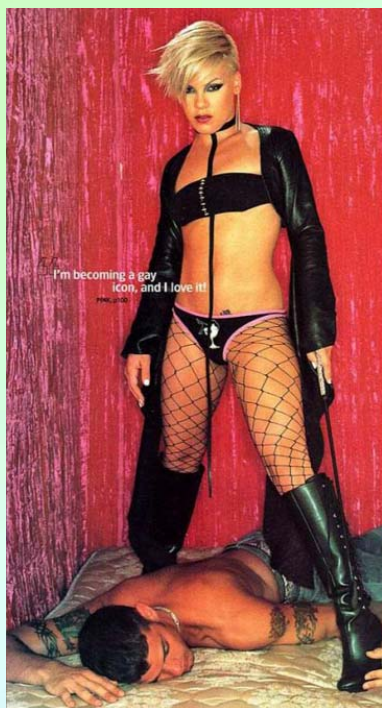
„Beszelnünk kell azokról a férfiakról, akikbe egy kicsit több érzélem szorult, mint a többségben, talán kissé már nőiesek is. Nem, a külsejükben, a hangjukban semmi nem látszik. Nem homoszexuálisak. Ők azok a bizonyos »édes fiúk«. Ha ismersz olyat, aki halálosan megbízható, és már az első pillanatban érzed, hogy a második randira is eljön, a szexuális teljesítménye pedig ránézésre is lapos, akkor ő lesz az! (...) Mi a legnagyobb baj, amitől ezek a srácok szenvednek? A magabiztosság hiánya. Nincs mersük előhozakodni saját magukkal, a problémáikkal. Nehéz feladat Hódítóvá válniuk... Messze állnak a sikeres, ellenállhatatlan kisugárzású társaiktól. És hogy a nők miért nem vonzódnak hozzájuk? Mert túl könnyű őket megszerezni.”

Mi a baj a jófiúkkal? – Híreextra, 2008. október 22.

„Az AIDS legjobb ellenszere a cékla, a fokhagyma, az olívaolaj és az édesburgonya, a megelőzésnek pedig a mosakodás – ez volt évekig a Dél-afrikai Köztársaság kormányának álláspontja. (...) A szeptemberben beiktatott új elnök, Kgalema Motlanthe egyik első intézkedéseként menesztette a fent említett táplálkozási tanácsai miatt Dr. Cékának gúnyolt egészségügyi minisztert, Manto Tshabalala-Msimangót. Utódja Barbara Hogan lett, aki sietett leszögezni: az országban prioritásként kell kezelni a HIV megelőzését és kezelését, és elismerte, hogy a HIV vírus okozza az AIDS-et.”

Dr. Cékla nem gyógyítja az AIDS-t – Népszabadság, 2008. október 22.

„A popsztárt egyáltalán nem hozzák zavarba azok a híresztelések, miszerint a házassága azért futott zátonyra, mert Pink valójában a lányokhoz

vonzódik. Állítása szerint kifejezetten jót tesz önbecsülésének az efféle feltételezés, és büszke rá, hogy így módon úgy tekintenek rá, mint a melegtársadalom oszlopos tagjára. Pink egyébként megszokhatta már, hogy lesbikusknak kiáltják ki, hiszen karrierje elején, amikor még igencsak fiús volt a megjelenése, és az egész imidzsében volt valami „falu bikája” beütés; bizony nem ritkán és nem alaptalanul fejtegették, hogy vajon melyik nem kelti fel jobban az érdeklődését.”

Megasztár a meleg védelmében – Musicnews.com, 2008. október 23.

„Annyi máris kiszivárgott, a leendő tartományi kormány többet kíván foglalkozni az oktatással, enyhíteni fognak a viszonylag szigorú bajor gyűlekezési törvényen, s a többi tartományhoz hasonlóan lépni fognak a homoszexuális-házasság irányába.”

A német nyelvterület lapszemléje – Magyar Nemzet, 2008. október 25.

„A fokvárosi Groote Schuur kórházban elvégzett operáció az első szervátültetés a világon, amelyben a donor és a befogadó egyaránt HIV-pozitív. A kórház a transzplantáció fellegvára, ott végezte el a világ első sikeres szívátültetését Christiaan Barnard dél-afrikai sebész.”

Elvégezték az első szervátültetést HIV-pozitív betegen – MTI, 2008. október 29.

„Oroszországban egyre furcsább részletek derülnek ki egy néhány napja történt gyilkossági ügyről. Két jezsuita pap az áldozat, és a nyomozás jelenlegi adatai arra utalnak, hogy homoszexuális »orgia« után haltak meg. Moszkvában egy kubai egyetemistát gyanúsítanak két jezsuita pap meggyilkolásával. A nyomozók a bűncselekmény hátterében szerelmi háromszöget sejtnek.”

Homoszexuális gyilkosság áldozata lett két moszkvai pap – Zoom.hu, 2008. november 2.

„A Timm férfinévet viselő televíziós adó az Astra Digital távközlési műhold segítségével az egész országban fogható lesz, s az előzetes értesülések szerint naponta többórás, egyebek között éjszakai programot nyújt. Később azonban már 24 órás műsort terveznek. A televíziónál 60 alkalmazott dolgozik majd, közülük 50 férfi, s a munkatársak kétharmada meleg.”

Startolt Németország első televíziós adója a meleg számára – Dunatv.hu, 2008. november 2.

„Az Apáczai Kiadó színháztermében tartották meg a Cigányvarázs elnevezésű, öt részből álló rendezvénysorozat harmadik eseményét. Köszöntő beszédében Harrach Péter, az Országgyűlés alelnöke elmondta, meg kell becsülnünk a cigányságban élő értékeket: a gyermek- és család-szeretetet, az öregek tiszteletét, valamint azt, hogy a homoszexualitás és a drogfogyasztás sem elfogadott köreikben. »Ezeket a tulajdonságokat kellene eltanulnunk és észrevennünk, nem a

sztereotípiákat. Mindenki feladata és felelőssége változtatni a cigányság helyzetén« – mondta.”

Sokat lehet tanulni a Cigányvarászból – Magyar Hírlap, 2008. október 30.

„Heinz Fischer osztrák köztársasági elnök védnöksége alatt tartják Bécsben az európai melegszervezetek szövetségének (ILGA-Europe) idei, immár 12. konferenciáját – tudatta az MTI. A há-

zigazda egyesület, a HOSI elnöke, Kurt Krickler szerint ez az első eset, hogy hivatalban lévő államfő védnököl egy ILGA-tanácskozás fölött.”

A meleg konferenciája Bécsben – 168 Óra, 2008. október 30.

„Az azonos neműek házasságának betiltásáról a keddi elnökválasztás napján mondtak véleményt a legnagyobb amerikai szövetségi állam lakói. Az újság által közölt, nem végleges adatok szerint (95 százalékos adatfeldolgozottság mellett) a szavazók 52,1 százaléka a tiltás mellett, 47,9 százalék ellene foglalt állást. A döntés nyomán megkérdőjeleződik annak a becslések szerint 18 ezer homoszexuális párnak a házassága, amely az utóbbi hónapokban lépett frigyre.”

Mégsem házasodhatnak a melegek Kaliforniában – Népszabadság, 2008. november 5.

„A kaliforniai voksolók 52 százaléka (több mint 5,1 millió szavazó) döntött a tiltás mellett (...), amikor az Egyesült Államok nemcsak az elnök személyéről döntött, hanem az egyes államokban egyúttal számos állami szintű kérdésben kérték ki a szavazók véleményét. A meglegházasságoktól elforduló Kalifornia ezzel csatlakozott ahhoz a 27 amerikai államhoz, amely törvényben zárja ki az azonos neműek házasságát. A

csemegzés

konzervatív Arnold Schwarzenegger államában májusban tették legálissá a melegházasságot, s azóta ezek éltek a lehetőséggel, akik most bizonytalanok érzik helyzetüket. Jerry Brown, az állam főügyésze ugyanakkor kijelentette, hogy az eddig megkötött frigyek továbbra is érvényesek maradnak.”

Félnek a melegek – Hírexta, 2008. november 6.

„Több városban, így Los Angelesben, San Franciscóban a több ezer tiltakozó egy része rendőrökkel is összecsapott annak nyomán, hogy a keddi népszavazáson a többség az egyneműek házasságának megszüntetése mellett foglalt állást. Melegjogi szervezetek ezt bírósági úton támadták meg, alkotmányellenesnek nevezve a döntést. A viszonylag meglepő szavazási eredményben figyelemre méltó, hogy zömmel (70 százalékban) az egyébként Obamára szavazó afroamerikaiak mondtak nemet a meleg házasságára.”

Áll a bál Kaliforniában – Népszabadság, 2008. november 7.

„Pszichológiai tesztekkel ellenőrizné a Vatikán a szeminaristákat, hogy megfelelnek-e a papi hivatal követelményeinek. Az erről szóló dokumentumot csütörtökön mutatták be, amelyet XVI. Benedek pápa hagyott jóvá. A teszt célja többek közt a homoszexuálisok vagy a problémás jelleműek kiszűrése.”

A Vatikán a pszichológiához fordul a papi hivatalokért – Hírszerző, 2008. október 30.

„Két fiatal svéd nő »házasodott össze« (...) a világhírű Tádzs Mahal közelében. Sandra és Sarah indiai szertartás szerint fogadtak egymásnak örök hűséget, noha az azonos neműek házasságát, sőt a homoszexualitást is tiltják az indiai törvények. A 19 éves Sandra és a 18 éves Sarah Agrában, a Mahadeva Siva templomban egymás nyakába akasztotta a virágfüzért, elmondta a fogadalmat, majd a »völégénynek« megfelelő Sandra párjának homlokát megjelölte az indiai aszszonyokat jelölő cinöbervörös festékkel, és együtt hétszer megkerülték a családi összetartozást jelképező máglyát. A templom vezetője először nem akarta engedélyezni a szertartást, de aztán – miután a nők anyagi támogatást ígérték a templomnak – mégis hozzájárult. Dharm Dasz szerint a nők arról biztosították, hogy a svéd törvények lehetővé teszik a leszbikus házasságot.”

Leszbikus házasság a Tádzs Mahalnál – Hírszerző, 2008. november 3.

„Ha a homoszexualitás genetikai okokra is visszavezethető, akkor mi lehet az oka, hogy kitarítan tovább öröklődnek azok a gének, amelyek ennyire ellentmondani látszanak a gyermekélnélésnek? Erre a kérdésre vélt új választ találni korábbi kutatások és saját ikervizsgálatai alapján egy ausztrál kutatócsoport Bernard Zietsch vezetésével (...). Tételük szerint azok a gének, amelyek a férfiakat nőiesebbé, a nőket férfiasabbá teszik, termékenységi előnyökkel ruházzák fel tulajdonosaikat – persze leginkább csak addig a kényes határig, amely az illetőket elválasztja a homoszexualitástól. Bár a nőkről kevesebb ilyen

kutatási eredmény gyűlt össze, a férfiak esetében az ausztrál kutatók úgy értelmezik az adatokat, hogy egyes nőiesnek tartott tulajdonságok – gyengédség, tapintat, kedvesség – egyúttal a jó férj tulajdonságai is. Ennek nem mond ellent az, hogy a nők szívesen keresnek kalandot macsőbb férfiakkal, elvégre a gyermekek apái még manapság is többnyire a férjek. Az öröklődő termékenység további genetikai nyomaira utal a kutatók szerint, hogy majdnem ötezer iker kikérdezése után azt tapasztalták: több szexuális partnerük van azoknak a heteroszexuálisoknak, akiknek homoszexuális az ikerpárjuk.”

Genetikailag kódolt homoszexualitás és öröklődő terméketlenség? – HVG, 2008. november

„Amikor a nyolcvanas évek elején betört hazánkba is az AIDS-járvány híre, törekeny alkata ellenére Hollán Zsuzsa volt a hazai vérellátás nagyszónya. (...) fiatalos frissességgel ismerte fel a veszélyt, és jórészt szakmailag pontos, valamint humánus hozzáállásának, no meg befolyásának – 1988-tól évekig ő vezette az AIDS-egyesületet is – köszönhető az a korszerű megelőzési szemlélet, amely az ország AIDS elleni védekezését kezdetben jellemezte, s amely az azóta lerongyolódott megelőzési stratégia ellenére is megőrzött valamit előnyeiből.”

Hollán Zsuzsa halálára – Népszabadság, 2008. november 3.

„Barbara Broccoli, aki több mint tíz éve producere a brit titkosügynökről szóló filmeknek, elképzelhetőnek tart egy színes bőrű James Bond-figurát, de azt nem, hogy az ügynök homoszexuális legyen.”

James Bond: színes bőrű lehet, de homoszexuális nem – MTI, 2008. november 6.

„Furcsa éneklésbe torkollott a Forma-1-es Brazil Nagydíj utáni bulizás. Rubens Barrichello és Felipe Massa dalban ócsárolta Michael Schumachert. (...) A brazil pilóta a Sao Pauló-i »Disco« bárban szórakozott többek között a feleségével, Felipe Massával és annak kedvesével. A Honda versenyzője több ital elfogyasztása után egyszer csak magához vette a mikrofont, rátette a kezét Massa vállára, és azt kezdte énekelni, hogy »Schumacher viado«, magyarul Schumacher buzi. Ezután odatartotta Massa és a többiek elé a mikrofont, akik először kissé meglepődtek, majd ők is vele »daloltak«, többször megismételve a rigmust.”

Botrány: Schumi, te buzi! – Vezess.hu, 2008. november 7.

„Az Egyesült Államokban nemigen akad olyan hét, amikor egy-egy tévében látott jelenet miatt ne emelnék fel a szavukat a szülők, a különböző nemzetekhez tartozók vagy mondjuk a melegek. A panaszok sokszor indokolatlannak tűnnek, de ennek megítélése persze leginkább azok dolga, akik az adott csoporthoz tartoznak. Most éppen Bart Simpson ősi ellensége, a rosszcsont

Nelson Muntz került a támadások keresztútjába: a Simpson család halloweeni különkiadásában ugyanis azzal minősítette társa, Milhouse viselkedését, hogy »that's so gay«, vagyis »ez olyan buzis«. A kifejezés az adott kontextusban negatív értelmet kapott, bár az alkotók részéről valószínűleg nem volt benne sértő szándék.”

A Simpson családot támadják a melegek – Origo, 2008. november 6.

„A leszbikus Lindsay és a korántsem szingli Justin egy kanapén esett egymásnak. Lindsay Lohan szeret henegegni szexuális kalandjaival – legalábbis ezt mesélte az amerikai Star magazinnak egy, az énekesnőhöz közelálló forrás. A bennfentes azt is elárulta, az egyik sztori szerint, amivel Lindsay előrukkolt, az (elvileg leszbikus) énekesnő Justin Timberlake-kei is megismerkedett kicsit közelebről...”

Egy éjszakás kalandba keveredett a két sztár! – Hirado.hu, 2008. november 10.

„A nemrégiben újjáalakult Boyzone szeptemberben kilenc év után adott ki új kislemezt, s a Love You Anyway klipjében egy meleg pár is szerepel. A pár egyik tagját maga Stephen Gately alakítja, klipbeli barátja szerepére pedig egy színészt szerződtettek. Az együttes többi tagja női partnerrel szerepel a romantikus videóban, amelyben az első terv szerint mindenki valódi párjával lett volna látható, de a barátók (és Gately barátja) nem vállalták a szerepet. A kilenc éve bevallottan meleg kapcsolatban élő Gately

elárulta: elsősorban a zenekar többi tagja ragaszkodott a fiú-fiú pár bemutatásához a klipben.”

Boyzone: minden tag támogatta a melegvideót – Est.hu, 2008. november 14.

„...kettősség figyelhető meg a meleg férfiak párkereső viselkedésében: Egyrészt megmutatkozik egy, a testi nemükre jellemző erőteljes szexualitás iránti igény. Az egyéni igényeknek megfelelő vágykeltő testi jellegzetességeket olyan nyíltan fogalmazzák meg, ami a heteroszexuális férfiaknál csak a szexpartnerkereső hirdetésekre jellemző. Másrészt megfigyelhető a nőkre – akár hetero-, akár homoszexuálisok – jellemző erős vágy is a bensőséges, elfogadó, kölcsönös kapcsolatok iránt is, sőt ez iránti igényük nyilvánításában még a heteroszexuális nőknél is sokkal bőbeszédűbbek, és csak alig maradnak le a homoszexuális nőkhöz képest.”

Hajós Anett: Ha te más vagy, mást szeretsz? Homoszexuális párválasztási stratégiák – Házi-Patika.com, 2008. november 15.

„Kelemen Anna az RTL Klub stúdiójában kelt jó barátja, Steiner Kristóf védelmére, aki a Celeb vagyok, ments ki innen! című műsorban Delhusa Gjon állandó zaklatásának van kitéve. Kelemen elmondta, Delhusa rosszul választott magának ellenséget a társaságból, Steiner lelkileg borzasztó erős.”

Kelemen Anna kiosztotta Delhusát az állandó buzizás miatt – Velvet, 2008. november 4.

„Kristóf elmesélte, mikor vált egyértelművé, hogy Delhusával még sok baj lesz: »Még be se értünk a táborba, amikor az egyik fényképezésnél úgy állt be a képre, hogy teljesen kitakarta

Keleti Andit, és amikor szóltunk neki, kifakadt Andira, és a következőket mondta: Menj a picsába! Mit akarsz? Leszopjam a Kristótot?»

Delhusa: Mit akarsz? Leszopjam Kristótot? – Stop, 2008. november 15.

„Egy brit meleg-társkeresőoldal szavazása alapján a leszbikusok Drew Barrymore-ral randiznának a legszívesebben, írja a yeeeah.com. A színésznő a szavazatok 49 százalékát szerezte meg, a második az utóbbi időben smink nélkül riogató Kate Moss lett, míg a harmadik helyen a nagy visszatérő, Britney Spears végzett. A lista legmegdöbbentőbb eleme azonban nem más, mint a hatodik helyezett Amy Winehouse. Természetesen az oldal megkérdezte a homoszexuális férfiakat is, hogy kivel töltenének el egy meghitt estét kettesben, és a szavazataik alapján az első he-

lyezett Jude Law, a második Robert Downey Jr, a harmadik pedig Colin Farrell lett.”

Drew Barrymore-ral randiznának legszívesebben a leszbikusok – Velvet, 2008. november 10.

„A beteget egyidejűleg leukémia és AIDS miatt is kezelték a steiglitz klinika. A hematológus specialista Hütter először a leukémia ellen kemoterápiás kezelést alkalmazott, majd csontvelő-átültetést. A HIV vírus ekkor tűnt el a páciens szervezetéből annak ellenére, hogy a férfi abbahagyta az AIDS elleni gyógyszer szedését. Felvetődött: meg lehet-e az AIDS-t ily módon fékezni? Gero Hütter arra készül, hogy terápiáját egy orvosi szaklapban hozzáférhetővé tegye.”

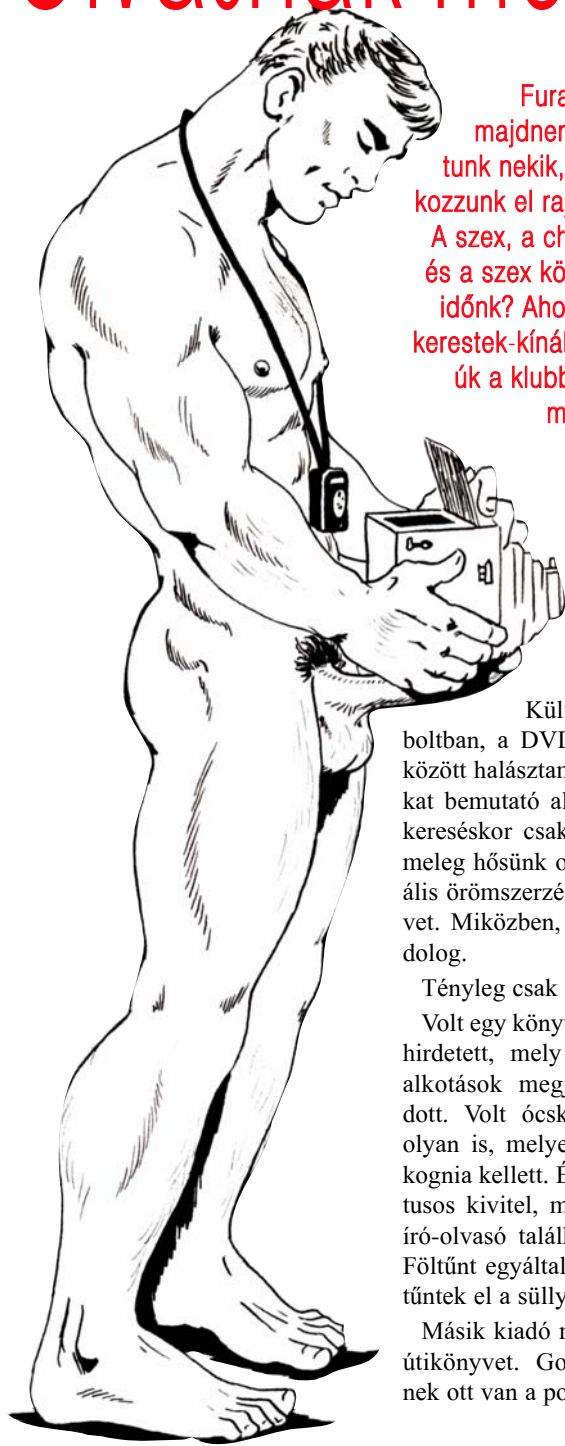
Szenzációs AIDS-gyógyulás – Népszabadság, 2008. november 13.

„Egyébként nekem az a véleményem (de ez is csak egy vélemény a sok közül), hogy aki azt gondolja, hogy csak a heteroszexuális kapcsolatoknak van létjogosultságuk, az korlátolt. Elhiszem, hogy biológiailag a szexualitás célja a nemzés, no de hál' istennek nem csak a biosz van...”

Lehet, hogy leszbikus vagyok? – Soma Mama-géza válaszol – Nők Lapja Café, Soma, 2008. november 13.

A Hátér Archivum anyagainak felhasználásával összeállította: N. S. archivum@hatter.hu

Olvasnak még a melegek?

Fura fölvetés ez, hisz majdnem két évtizedig írtunk nektek, de azért gondolkozunk el rajta egy pillanatra. A szex, a chatelés, a tévénézés és a szex között van másra is időnk? Ahogy hirdetésekben kerestek-kínáltak filmeket, A fiúk a klubból-epizódokat és megkímélt állapotú szexlapokat, úgy bukkanhattunk Proust, Martin du Gard vagy akár Terry Black könyveit kajtató hirdetésekre?

Külföldi nagy könyvesboltban, a DVD-k és szexkönyvek között halásztam le egy melegrajzokat bemutató albumot. Illusztrációkereséskor csak ezt találtam. Lám, meleg hősiünk olvas, ám egy szexuális örömszerzésről szóló kézikönyvet. Miközben, khm, körmére ég a dolog.

Tényleg csak ez érdekelt minket?

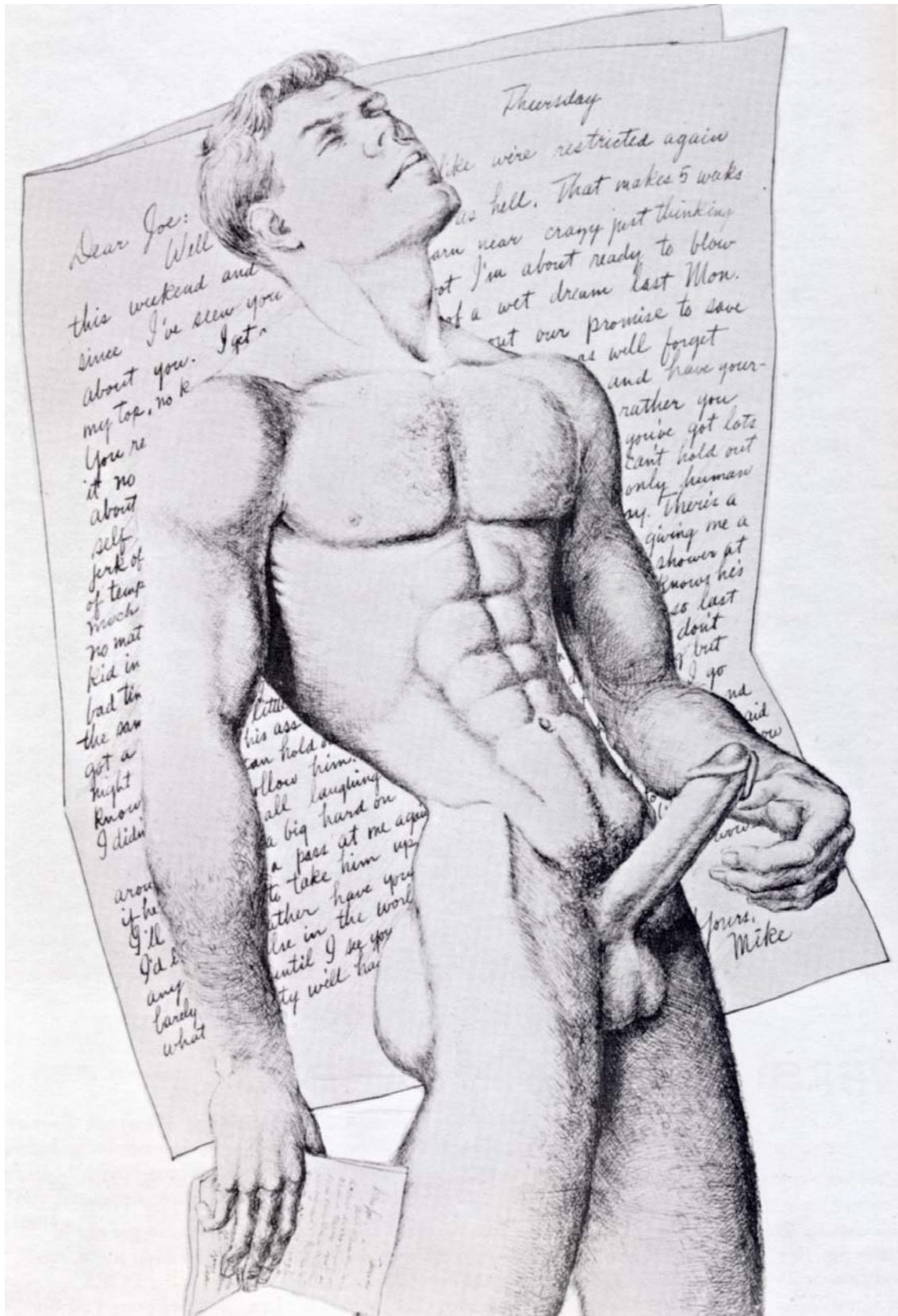
Volt egy könyvkiadó, lapunkban is hirdetett, mely kifejezetten meleg alkotások megjelenésére szakosodott. Volt ócskább könyve is, de olyan is, melyen az olvasónak zokognia kellett. Érdekes témák, gusztyos kivitel, megfizethető ár, még író-olvasó találkozót is szerveztek. Főltűnt egyáltalán valakinek, mikor tűntek el a süllyesztőben?

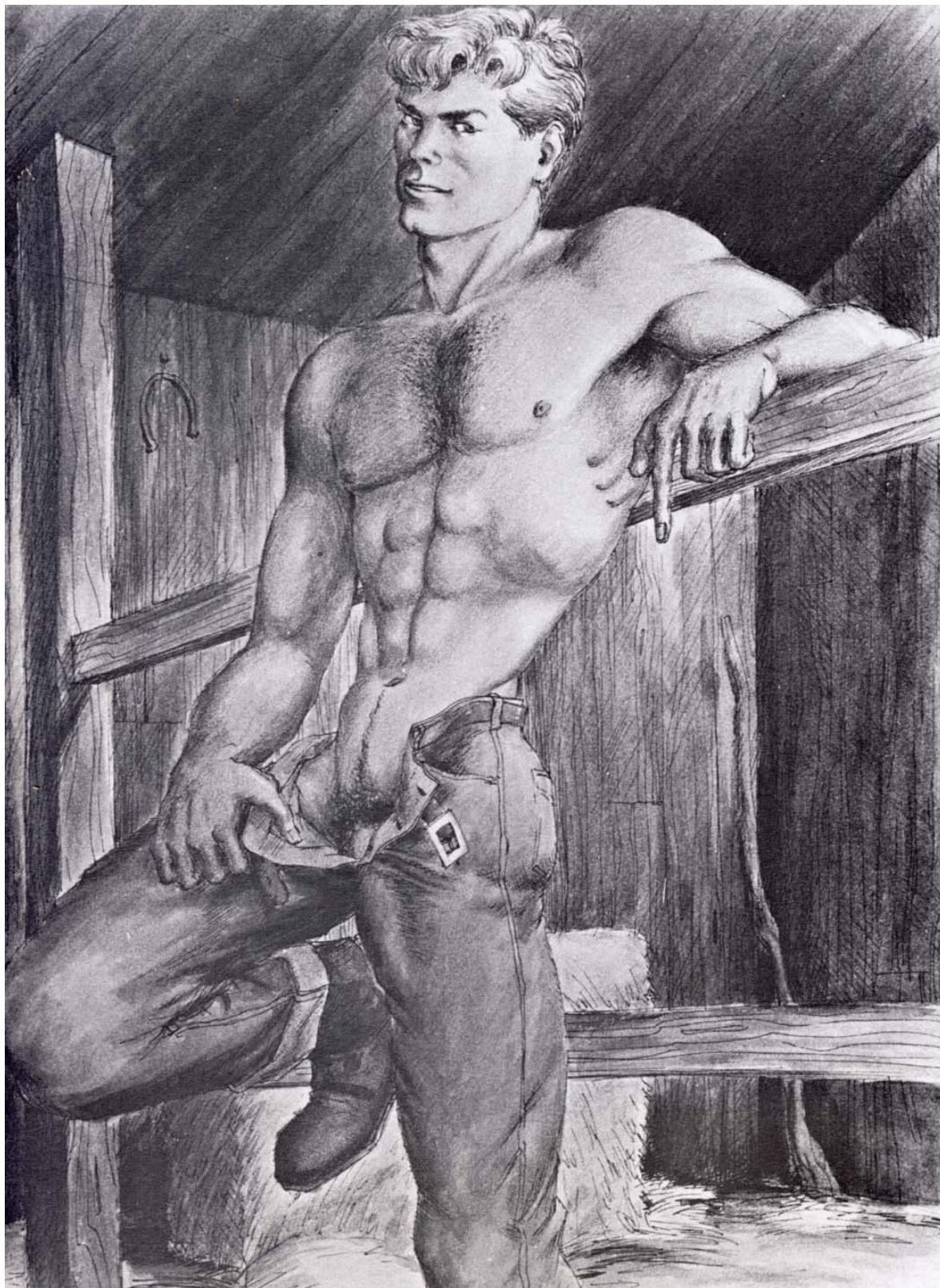
Másik kiadó melegeknek fordított útikönyvet. Gondolom, mindenkinek ott van a polcán...

Pár évvel ezelőttig a pride-ok állandó kelléke volt a könyvespult, ahol zászlók és kitűzők mellett a főszerepet a betűk vitték. Döbbenetesen ütős műveket lehetett itt évről évre egyre alacsonyabb áron megvenni. Charlotte von Mahlsdorf, a Stasival kiegyező transzvesztita memoárja. Egy lengyel fiú és egy náci katonával leleplezett s így meggyalázott szerelmének regényesítése. Öregedésével harcoló, az igaz szerelmet kereső értelmiségi küzdelmei. Amerikában szabadon, de egy régi szerelem árnya miatt mégis boldogtalanul élő hős kálváriája. A talán legnívósabb kortárs irodalmi laprólunk szóló különszáma, tragikus-tól humoros hangszerelésig minden színben játszó novellákkal és regényrészletekkel. Az antikvitás és a reneszánsz legerotikusabb és leghumorosabb, falloszoktól csöpögő versei, izgalmas vázaképek társaságában.

Többen lapozgatták, páran vásárolgattak, de valahogy nem kapkodták szét a halmokat. Szép buzológiai könyvtár alapjait vethettük meg négyszáz kemény forintokért, már ha szépirodalomról volt szó; az ismeretterjesztés és a képes kivitel ezer forintba is kerülhetett. Aztán vége, ma már ez sincs, mert üzletileg nem érte meg. Hiányolta bárki is hangosan, vagy mindenkit csak a filmek és a szkinhedek kötötték le?

A Mások is megpróbált egyszer kiadni egy könyvet: egy Nyugatra szakadt munkatársunk visszaemlékezéseit. A fiatalkori romániai megpróbáltatások leírása mindenki érdeklődésére számíthatna – ehelyett a szerkesztő spájza van tele vele: házi lekvárok halmait szorította ki az el-

adatlan garmada. Egy másik írónk is átkelt az óceánon, s élményeiből novellák, majd háromkötetes regény született – hogy az örökösök bezúzzák a kinyomtatott köteteket. Ha valakit érdekelne, a mű zömét azért lehoztuk, s a honlapról is letölthető. Nem mondom, nem egy Lewitt, ám nálunk még vele is befürdött kiadója, azóta is akciózzák úton-útfélen.

Hihetjük, hogy az érdekes külföldi művek letölthetők angolul a netről, magyar szerző meg nem trendi. Pedig sokat veszítünk. Nem várhatjuk, hogy a magyar irodalom rejtett melegkánonját heterók vagy külföldiek fogják föltárni és népszerűsíteni. Ők sosem fognak azon elgondolkozni,

hogy nemzeti tragédiánk, a Bánk bán írójának szerelmi élete tényleg egyetlen levélke megalkotásából állt volna. Vagy hogy nemzeti himnuszunk költője, aki elégette szerelmes verseit, s ha nem az országgyűlésben politizált, akkor depressziójában akár álló esztendeig ki sem lépett a házából, szóval nagy költőnk mit is rejtegethetett annyira. Hányan ismerik a Szigeti veszedelem mintájára készült Listius-eposzt, melyben egyetlen nő, Szűz Mária szerepel? Hányan fogtak gyanút, hogy miért engedte át oly könnyen Lédát Ady-nak annak más oldalon érdekelt férje? Hányan tudják, hogy A fekete város és a Rózsa Sándor-tévésoroza-

tok alkotója, aki előtt a Váci utcában emléktábla tiszteleg, köztudottan buzi volt, s megírta az első magyar melegregényt?

Elfeledkeztünk a múlttól. A jelenünk is beszűkül. A nyomtatott sajtónk megszűnt, Pálfi Balázs hangját hiába keressük az éterben, még működő szórakozóhelyeinkre turbómagyarok dobálnak Molotov-koktétókat. A jövő is bizonytalan. Átmegy az új Ptk.? Lesz

mersze a kormányoknak? És az ezt követőnek lesz toleranciája megőrizni a melegházasságot?

Talán mindez összefügg.

Nem búsongni szerettem volna, hanem bátorítani. Hisz áll Buda még, meg Pest is a maga forró helyeivel. De kérem a Nyájas Olvasót, hányan nem is minket és nem is mindennap, de olvassanak! S ha igazán jó melegregényre bukkannak, tegyenek úgy, mint a reformkor nagy mecénásai, akik hazafias fölbuzdulásukban tizet is vettek belőle.

Lellei András

regény

Mivel a *Kőkemény* (*Stone Butch Blues*, 1993) félig-meddig önéletrajzi regény (formája szerint mindenképpen az, hiszen egyes szám első személyű elbeszélője, Jess Goldberg mondja el benne az életét), érdeemes és semmiképpen nem irreleváns néhány szót ejteni szerzőjéről, Leslie Feinbergről. Az 1949-ben született Feinberg író, transznemű aktivista, szak szervezeti szervező és újságíró.

Transzgender, nem transzszexuális: nem úgy lépett át egy határvonalat, hogy nőből férfi lett, mert „szimplán” az akart volna lenni. Egyszerre több határvonalat lépett át. Mivel nem hagyták úgy élni, ahogyan ő élt volna, olyannak lenni, amilyen ő kényelmesen tudott volna lenni (a nemiszerep-sztereotípiák szerint „férfias” nő, butch), nem hagyták már a családjában élni vagy pályát választani sem, és büntették azért, amiért nem felel meg a „nősegről” alkotott merev képnek, életének egy pontján arra jutott, hogy csak úgy élhet tovább, ha férfivá válik, egyszerűen annak nézik, és békén hagyják. Később azonban rájött, hogy a férfi, akinek nézik, nem ő: nem heteroszexuális férfiként akarta meghatározni önmagát – és ahogyan megfogalmazza: most transznemű harcos, aki fenntartja magának a jogot, hogy (az erőszakosan kettéválasztott) két

nem között legyen, és úgy mozogjon ezen a mezsgyén, ahogyan tud és akar.

A *Kőkeménynek*, ennek a félig-meddig önéletrajzi regénynek a főhőse Jess Goldberg. Jess szülei alaposan és közelről ismerik a szégyent. Nem sikerült megvalósítaniuk a tervüket, hogy ne legyenek munkások, hogy másképp éljenek, mint a szüleik, ezért rémülten beleszoknak a mindenkimáséletébe, és nincs számukra zavaróbb, mint hogy első gyermekük nem olyan, mint mindenki más. Munkások is, zsidók is, az egyetlen zsidó család a telepen; nagyobb lányukat folyton fiúnak nézik és öszszesúgnak a hátuk mögött – ennél több nem is kell nekik ahhoz, hogy minden frusztráció-

jukat a gyerekekre vetítsék, akiknek születését anyja eleve nem akarta – és amikor végképp bizonyítva látják „kilógását”, mert távollétükben felpróbálja apja öltönyét, elmeógyógyintézetbe zárossák.

Csoda, hogy Jess ép ésszel jön ki onnan: nem gyógyszerzik túl, nem verik szét az agyát elektrosokkal, ahogyan az a Stonewall-forradalom (1969) előtt megszokott volt. Az 1950-es években és a 60-as évek elején, a mcarthysta vagy alig poszt-mcarthysta, hisztérikusán homofób és a második világháború után újramerevedett nemi szerepeket védő Egyesült Államokban a társadalom nemigen tűrte, ha valaki nem felel meg a fiú-lány sztereotípiáknak. Jesstől undorodnak a szülei, és öszszesúgnak a háta mögött a gyerekek az iskolában. Igaz, alkatánál fogva mindig tartja benne valaki a lelket: mindig akad egy-két barátja, tanára; reménykedik, hogy amint lehet, otthagyhassa az őt gyűlölködve szemlélő családját, tervez, kutat, hol találhatna magához hasonló embereket.

Leslie Feinberg:
Kőkemény
Inter Alia Alapítvány, 2008.
Fordította: Sándor Bea
336 oldal, 3900 Ft
Kapható az Írók Boltjában

Leslie Feinberg

Kőkemény

(Részlet a regényből)

Nem akartam különc lenni. Olyan szerettem volna lenni, amilyenek a felnőttek akartak. Hogy szeressenek. Követtem a szabályait, igyekeztem mindenben a kedvükre tenni. De valami nem stimmeltem. Mindig összevont szemöldökkel, szigorúan néztek rám. Azt nem mondták ki, mi a baj velem – éppen ezért féltem, hogy nagyon súlyos lehet. Csak a mindig visszatérő refrénről ismertem meg és fel a bajt: – Fiú vagy lány?

A szüleim valószínűleg úgy érezték, hogy az élet még egy rossz lapot osztott nekik velem. Már amúgy is keserű, csalódott emberek voltak. Az apám fiatalkorában

elhatározta, hogy ő nem marad egész életében gyári munkás, mint az apja; az anyám pedig nem akarta, hogy a férjhez menése után másról se szóljon az élete.

Amikor találkoztak, arról álmodoztak, hogy valami nagy, izgalmas kalandba vágnak bele ők ketten. Aztán amikor felébredtek, az apám egy gyárban dolgozott, az anyám pedig háztartásbeli volt. Amikor az anyám rájött, hogy terhes velem, azt mondta, nem akarja, hogy most egy gyerek lekösse. Az apám viszont váltig állította, hogy igenis boldog lesz, ha megszületik a gyerek. A természet majd mindent elrendez.

Az anyám azért szült meg, hogy bebizonyítsa, mennyire nincs igaza.

regény

Dühöseek voltak. Úgy érezték, az élet becsapta őket. Haragudtak, mert a házasság elvette tőlük az utolsó esélyt is a menekülésre. Aztán megszülettem, és még csak nem is olyan voltam, mint a többi gyerek. Most már rám haragudtak. Kihallatszott ez abból is, ahogyan elmesélték, hogyan jöttem a világra.

A sivatagot eső és szél verte, amikor anyám vajúdni kezdett. Ezért szült meg otthon: a vihar miatt nem tudott elindulni. Az apám munkában volt, és nem volt telefonunk. Anyám azt mesélte, hogy amikor rájött, hogy szülni fog, félelmében olyan hangosan sírt, hogy a szomszédban lakó navahó indián nagymama átkopogott hozzá megnézni, mi a baj. Láta, hogy csakugyan mindjárt megszülettek, úgyhogy áthívott a családjából még három nőt segíteni.

A navahó nők énekeltek, amikor megszülettem – így mesélte az anyám. Megmosdattak,

meggyújtottak egy füstölőt, és oda akartak adni az anyámnak.

– Tegyétek csak le oda! – mondta nekik, és a mosogató mellett álló bölcsőre mutatott. – Tegyétek csak le oda. – Az indián nők megborzongtak, amikor ezt hallották. Az anyám jól látta. Ezt a történetet sokszor elmondta gyerekkoromban, mintha leolvasztaná a szavain megülő zúzmarát, ha humorosan, viccesnek szánva ismételteti őket.

Néhány nap múlva a szomszédban lakó nagymama ismét átjött, mert hangos sírást hallott. Ott talált a böl-

csőben, piszokban. Az anyám bevallotta, hogy nem nagyon mer hozzám érni – legfeljebb kicserélte rajtam a pelenkát vagy cumisüveget dugott a számba. A nagymama másnap átküldte a lányát, aki felajánlotta, hogy napközben, amíg a gyerekei iskolában vannak, náluk lehetek, ha ez így rendben van. Rendben is volt, meg nem is. Abban biztos vagyok, hogy az anyám megkön-

nyebbült, bár ebben az ajánlatban benne volt az is, hogy elítélik, rossz anyának tartják. De hagyta,0 hadd vigyenek.

Így két világban nőttem fel, és két nyelv zenéjében merítkeztem meg. Az egyikben müzli volt és tévésorozatok. A másikban ott-hon sült kenyér és zsálya. Az egyik hideg volt, de az enyém; a másik meleg, de nem az enyém.

A szüleim négyéves koromban egyszer csak megtiltották, hogy átjárjak a szomszédainkhoz. Egy este vacsora előtt jöttek át értem. Több nő főzött együtt, és ott voltak a gyerekeik is. Megkérdezték a szüleimet, hogy ott

maradhatok-e. Az apám rémülten hallotta, hogy az egyik nő odaszól nekem valamit, amiből ő egy szót sem ért, én pedig válaszolok az idegen és érthetetlen nyelven. Később azt mondogatta, nem hagyhatta csak úgy, hogy elraboljanak az indiánok.

Csak elejtett megjegyzéseket hallottam arról az estéről, így nem tudhatom, pontosan mi történt. Pedig jó volna tudni. Igaz, egy dolgot újra meg újra felelgettek: az egyik nő azt mondta a szüleimnek, hogy nehéz út vár rám. Mindig másképp idézték fel ezt a mondatot. Az anyám néha úgy csinált, mintha valami jövődö-

mondó volna, és csukott szemmel, kezét a homloka elé téve ezt mondta: – Látom, hogy a gyerekek nehéz élete lesz! – Máskor meg az apám dörmögte mély hangon, mint Óz, a nagy varázsló: – Rögös út áll a gyermek előtt!

Akárhogy is, a szüleim aznap este elrángattak onnan. De mielőtt eljöttek, a nagymama adott az anyámnak egy gyűrűt, és azt mondta, hogy az majd megvéd. A szüleim féltek egy kicsit az ékszertől, de arra jutottak, hogy mivel türkizből és ezüsből készült, nem lehet egészen értéktelen, így megtartották.

Aznap éjjel megint sivatagi vihar dúlt – így mesélték a szüleim később. Félelmetes erővel tombolt a szél. Csak úgy ropogtak a villámok, éles fényükbe vonva mindent.

– Jess Goldberg? – kérdezte a tanárnő.

– Jelen! – feleltem.

Összehúzott szemmel nézett rám. – Milyen név ez? A Jessicát becézik így?

Megráztam a fejem: – Nem, tanárnő.

– Jess, Jess – ismételte. – Ez nem lánynév. – Lehajtottam a fejem. A többiek nevettek.

Miss Sanders szigorúan végignézett az osztályon, mire mindenki elcsendesedett. – Zsidó név? – kérdezte. Bólintottam. Azt reméltem, hogy így vége lesz. De nem lett.

– Gyerekek, Jess zsidó származású. Jess, mondd meg a többieknek, honnan jöttél!

Fészkelődtem a helyemen. – A sivatagból.

– Tessék? Beszélj hangosabban, Jess!

– A sivatagból jöttem. – Láttam, hogy a többiek oldalba bökkik egymást, és a szemüket forgatják.

– Milyen sivatagból? Melyik államból? – kérdezte a tanárnő, és feljebb tolt a szemüvegét az orrán.

Megdermedtem a félelemtől. Nem tudtam. – A sivatagból – vontam meg a vállam.

Miss Sanders kezdte elveszíteni a türelmét. – Miért jött a családod Buffalóba?

Honnan tudhattam volna? Azt hitte, a szülők elmondják egy hatéves gyerekeknek, hogy miért hoznak nagy, az életére kiható döntéseket? – Autóval jöttünk – mondtam. Miss Sanders a fejét rázta. Nem tettem rá túl jó benyomást.

Abban a pillanatban felvisítottak a szirénák. Szerdán reggelként légiriadó-gyakorlat volt az iskolában. Lekuporodtunk az asztalok alá, és eltakartuk a fejünket a karunkkal. Azt mondták, viselkedjünk úgy a Bombával, mint az idegenekkel: ne nézzünk a szemükbe. Ha nem látod a Bombát, ő sem lát téged.

Persze nem volt ott semmiféle bomba – csak gyakoroltunk, felkészültünk minden eshetőségre. De engem aznap megmentett a szirénahang.

Sajnáltam, hogy a sivatagból ebbe a hideg városba költöztünk. Addig el sem tudtam képzelni, milyen egy téli reggelen egy fűtetlen buffalói lakásban felkelni. Az sem segített sokat, hogy a ruhánkat felmelegítettük a sütőben, mielőtt felvettük volna, hiszen előbb le kellett vetni a pizsamát. Odakint olyan vad hideg dúlt, hogy úgy éreztem, a fagy felvágja az orrom és belehasít az agyamba. A könnyek is megfagytak a szememben.

A húgom, Rachel még totyogó kisgyerek volt. Emlékszem, hogy csak a kezeslábasba látszott, meg a sálja, a kesztyűje és a sapkája. Mintha a burokból nem is volna gyerek.

Még a legnagyobb télen is, amikor az arcomból csak néhány centi látszott ki a téli sapka és a sálam között, gyakran megállítottak a felnőttek, és megkérdezték: – Te fiú vagy, vagy lány?

Szégyenemben a földet bámultam. Az meg sem fordult a fejemben, hogy ezt nincs joguk megkérdezni.

Nyáron nem sok mindent lehetett csinálni a telepen, ahol laktunk. Lassan telt az idő.

A telep tulajdonképpen barakkokból állt – azelőtt a hadseregé volt. Most a hadsereggel szerződésben álló repülőgépgyári dolgozók és családjaik kaptak itt szállást. Minden apuka ugyanabba a gyárba járt dolgozni, és minden anyuka otthon maradt.

Az öreg Martin nyugdíjas volt. Kinn ült a verandáján, és a McCarthy-perekről szóló tudósításokat hallgatta a rádióján, de olyan hangosan, hogy az egész utca hallhatta. – Vigyázni kell! – szólt oda nekem, ahogy elmentem a háza előtt. – Mindenütt lehetnek kommuniszták! Mindenütt! – Rábólintottam, és futottam játszani.

De volt bennünk valami közös az öreg Martinnal: nekem is a rádió volt a legjobb barátom. Voltak műsorok, amiken nevettem, akkor is, ha nem értettem, mi olyan vicces bennük, és szerettem az izgalmas rádiójátékokat is, bár néha megrémültem tőlük.

Talán más munkáscsaládoknak volt már akkoriban is televíziójuk, de nálunk a telepen még nem volt senkinek. Az utcák le sem voltak kövezve, csak kavics borította őket, és cölöpök jelezték a parkolóhelyeket. A mi utcánkban ritkán történt bármi érdekes. A jeges és a köszörűs póni vontatta kocsival járt ki hozzánk. Szombatonként csak a pónikat hozták ki, nem voltak befogva, és egy pennyért rájuk ülhattünk. Egy pennybe került egy darab jég is, amit a jeges egy nagy bárdal szelt le. A jég vastag és sima volt, és úgy csillogott, mint egy hideg gyémánt, ami talán soha nem olvad el.

regény

A telep első tévékészüléke McKensie-ék nappalijába érkezett. Minden gyerek könyörgött a szüleinek, hogy engedjék el megnézni az Éjféli kapitányt McKensie-ék új televízióján. De legtöbbször nem engedtek át hozzájuk. Bár már 1955 volt, a szomszédságot még mindig megosztotta egy 1949-ben, a születésem évében szervezett sztrájk. „Mac” McKensie sztrájkterelő volt. A sztrájkterelőkre azt mondták: patkányok. Nekem ez az egy szó is elég volt ahhoz, hogy távol tartson a házuktól. Még mindig látszott, hogy valaki ezt a szót írta a szenesládájukra, bár átfestették: zöld színe egy kicsit elütött a másik felétől.

Évek teltek el azóta, de a férfiak még mindig a sztrájkról vitatkoztak a konyhaasztal vagy a kerti grill fölött. Olyan véres csatákról hallottam, hogy azt hittem, a gyárban vívták a második világháborút. Este, amikor elvittük az apámat a gyárig, a hátsó ülésről kukucskáltam be a gyár kapuján, hogy lássam az akkor már csendes csatateret.

Bandák is voltak a telepen, és a sztrájkterelő gyerekei egy kicsi, de annál félelmetesebb csapatot alkottak. „Hé, kis buzi! Árvácska! Fiú vagy, vagy lány?” Nem tudtam elkerülni őket a mi kis földrészünkön. Kórusban énekelt csúfolódásuk sokáig kísért, még akkor is, amikor már messze jártam tőlük.

A világ elítélt és kivetett magából, így egyre magányosabb lettem. Hiszen azt akarták, hogy az legyek.

A telepet széles autót választotta el a közeli réttől. Ezen az úton nem volt szabad átmennem, pedig nem volt igazán forgalmas. Sokáig kellett volna valamelyik sáv közepén állnom, hogy elüssön egy autó. De akkor sem volt szabad átmennem rajta. Azért időnként átmentem – úgy tűnt, senki nem veszi észre.

Áttörtem magam az utat szegélyező hosszú, barna fűszálakon. Odaát a saját világomban lehettem.

Útban a tó felé megálltam megnézni a kutyákat az állatvédők telepének hátuljánál. A kutyák ugattak és a hátsó lábukra álltak, ahogy a kerítés felé mentem. – Pszt! – szoltam rájuk. Tudtam, hogy tilos odamenni a kerítéshez.

Egy spániel kidugta az orrát. Megsimogattam a fejét. A kedvenc terrieremet kerestem. Addig csak egyszer jött oda hozzám a kerítéshez, hogy óvatosan megszimatozzon. Általában akárhogy csalogattam, csak feködött, fejét a mancsára téve, és szomorúan nézett. Szerettem volna hazavinni. Reméltem, hogy egy olyan gyerekhez kerül, aki szereti.

– Te fiú vagy, vagy lány? – kérdeztem a kutyától.

– Vau, kaff!

Túl későn vettem észre az állatgondozót. – Hé, gyerekek, mit csinálsz te ott?

Elkaptak. – Semmit – feleltem. – Nem csináltam semmi rosszat. Csak beszéltem a kutyákhoz.

Elmosolyodott. – Ne nyúlj be a kerítésen, fiam! Megharaphatnak.

Úgy elpirultam, hogy a fülem is égett. Bólintottam. – Azt a fekete fülű kiskutyát kerestem. Kedves család vitte el?

A férfi egy pillanatra elkomorodott. – Igen – mondta aztán halkán. – Jó helye van.

Siettem a tóhoz, ebihalakat akartam fogni egy dunsztosüvegbe. A könyökömre támaszkodva bámultam az apró békákat a napsütötte köveken.

– Kár, kár! – Hatalmas fekete varjú körözött fölöttem, aztán leszállt egy közeli sziklára. Csendben néztük egymást.

– Varjú, te fiú vagy, vagy lány?

– Kár, kár!

Nevetve gördültem a hátamra. Az ég olyan kék volt, mintha színes ceruzával rajzolták volna oda. Azt képzeltem, hogy a gyapjas fehér felhőkön fekszem. A föld átmedvesítette a hátam. A nap melegen sütött, a szél hűvös fuvallatai hűsítettek. Boldog voltam. A természet magához ölelt, és úgy tűnt, semmi baja nincs velem.

Hazafelé menet szembetalálkoztam a Patkányok bandájával. Egy emelkedőn találtak egy lezáratlanul hagyott furgont. Az egyik nagyobb fiú kioldotta a kéziféket, két fiatalabb fiú pedig, aki a mi szomszédságunkban lakott, szélesebben futott az autó mellett.

– Jessy, Jessy! – kiabálták csúfolódva, ahogy felém rohantak.

– Brian azt mondja, hogy lány vagy, de szerintem inkább buzi fiú! – mondta az egyik.

Nem mondtam nekik semmit.

– Na, akkor végül is mi vagy? – kérdezte ugyanaz a fiú gúnyosan.

Csapkodni kezdtem a karommal. – Kár, kár! – mondtam nevetve.

Az egyik fiú kiütötte a kezemből az ebihalakkal teli üveget. Széttört a kavicsos úton. Védekeztem, ahogy tudtam, rugdostam és haraptam, akit értem, de lefogtak, és egy ruhaszáritó kötéllal a hátam mögé kötözték a kezem.

– Lássuk, mid van! – mondta az egyik fiú. A földre nyomott. Két másik le akarta húzni a nadrágomat és a bugyimat. Halálra rémültem. Nem tudtam megállítani őket. A szégyen, hogy félmeztelen vagyok előttük, és épp az alsó felem meztelen, elvette minden erőmet.

Ellökdöstek és cipeltek magukkal az öreg Mrs. Jefferson házáig, és bezártak a szenesládába. Odabent sö-

tét volt. A széndarabok úgy vágta, mintha késeken fekdüdnék. Nagyon fáj mindenem, de ha megmozdultam, csak még élesebb sebeket vágta belém. Attól félttem, hogy soha nem jutok ki onnan.

Órák teltek el, mire meghallottam, hogy Mrs. Jefferson a konyhájában matat. Nem tudom, mit gondolhatt, amikor észrevette, hogy valami mozog és dörömböl a szenesládájában. De amikor kinyitotta a konyhájába nyíló kisajtót, és kipréseltem magam rajta, láthatam, hogy halálra rémült. Ott álltam, szénporosan, véresen, összekötözve, félig meztelenül a konyhájában. Halkan átkozódva oldozott el, aztán rám dobott egy törölközőt és hazaküldött. Egy egész utcányit kellett gyalogolnom, és megvárni, hogy a szüleim kinyissák az ajtót, amíg végre úgy érezhettem: megmenekültem.

Amikor megláttak, nagyon dühösekk voltak rám – soha nem értettem meg, miért. Az apám verni kezdett, és addig ütött,

amíg az anyám suttogva mondott neki valamit, és végül lefogta a kezét.

Egy héttel később szembetalálkoztam az egyik fiúval a bandából. Elkövette azt a hibát, hogy egyedül lófrált a házuk közelében. Megfeszítettem a bicepszemet, és azt mondtam neki, hogy tapintsa meg. Aztán orron vágta. Sírva szaladt el. Napok óta először éreztem jól magam.

Az anyám kiszólt, hogy menjek vacsorázni. – Ki volt az a fiú, akivel játszottál? – kérdezte. Vállat vontam.

– Megmutattad neki, milyen erős vagy?

Megdermedtem, mert nem tudtam, mit látott.

De mosolygott. – Néha jobb, ha hagyod, hogy a fiúk azt higgyék, ők az erősebbek – mondta.

Azt gondoltam, hogy ha tényleg ezt hiszi, akkor teljesen örült.

Nem sokkal később csörgött a telefon. – Felveszem! – szólt ki az apám. Annak a gyereknek az apja volt, akit

orrba vágta; mindjárt láttam abból, ahogy az apám rám nézett.

– Annyira szégyelltem magam! – mondta anyám apámnak. Apám dühösen nézett rám a visszapillantó tükörben. Csak vastag, fekete szemöldökét láttam. Az anyámnak azt mondták, hogy nem mehetek templomba, ha nem veszek fel lányruhát, de ez ellen foggal-körömmel küzdöttem. Most is cowboyruha volt rajtam, csak a puskáimat hagytam otthon. Épp elég bajuk volt belőle, hogy a miénk az egyetlen zsidó család a telepen, nem hiányzott nekik, hogy még a zsinagógában is megszólják őket. Elég messze volt a legközelebbi is, sokáig autóztunk. Az apám a földszinten imádkozott.

Az anyámnak, a húgomnak és nekem az erkélyről kellett néznünk, mint egy moziban.

Azt gondoltam, hogy nagyon kevés zsidó van a világon. A rádióban hallottam néha zsidókat beszélni, de az iskolában nem volt más rajtam kívül.

Zsidók nem mehetek be a játszótérre – ezt mondták a nagyobb gyerekek, és nem is engedtek oda.

Már majdnem hazaértünk. – Miért nem tud olyan lenni, mint Rachel? – kérdezte anyám, és a fejét rázta.

Rachel félénk pillantást vetett rám. Vállat vontam. Ő olyan dolgokról álmodozott, mint hogy kap egy himzett kiskutyákkal díszített kartonszoknyát vagy egy straszszokkal kivarrt cipőt.

Az apám lefékezett, és megállt a házuk előtt. – Menj gyorsan a szobádba, kisasszony! És maradj is ott!

Rossz voltam. Tudtam, hogy most jön a büntetés. Megfájdult a fejem a félelemtől. Szerettem volna jó lenni. Fojtogatott a szegény.

Alkonyodott. Hallottam, hogy a szüleim szólnak Rachelnek, hogy legyen ott, amikor a hálószobájukban meggyújtják a szombati gyertyákat. Tudtam, hogy jól besötétítettek. Pár héttel azelőtt nevetést és kiabálást hallottunk a nappalink ablaka előtt, amikor az anyám

regény

meggyújtotta a gyertyákat. Odarohantunk, és kinéztünk a sötétedő utcára. Két kamasz állt ott letolt nadrággal, a fenekét mutogatva felénk. – Zsidrákok! – kiabálták. Az apám nem zavarta el őket, csak behúzta a sötétítőfüggönyt. Azóta a hálószobájukban imádkoztunk, leeresztett redőnyök mögött.

A családomban mindenki jól ismerte a szégyent.

Nem sokkal később a cowboyruhám eltűnt a szenyestásládából. Az apám vett helyette egy szoknyás vadnyugati ruhát.

– Nem! – kiabáltam. – Nem akarom felvenni! Hülyén érzem benne magam!

Az apám dühös lett, a karomnál fogva rángatott. – Kisasszony, öt dollárt adtam érte! Igenis felveszed!

Megpróbáltam lerázni a kezét, de fájdalmasan szorította a karomat. Könnyek folytak végig az arcomon. – Olyan kalapot szeretnék, amilyen Davy Crockettnek volt!

Az apám még erősebben szorította a karomat. – Azt mondtam, hogy nem!

– De miért? – kiabáltam. – Mindenkinek van olyan, csak nekem nem lehet! Miért?

Válaszolt, de nem értettem: – Azért, mert lány vagy.

– Nagyon unom, hogy állandóan megkérdezik tőlem, fiú vagy lány – hallottam, ahogy anyám panaszkodik az apámnak. – Akárhová megyünk, mindenki ezt kérdezi!

Tízéves voltam. Nem voltam már kisgyerek, nem védett többé a szépkicsigyerekség burka. Éreztem, ahogyan egyre kopik az engem körülvevő világ türelme, és iszonyúan félttem.

Kisebb koromban úgy gondoltam, bármit megtennék, hogy megváltoztassam, ami nem stimmel velem. Most már nem akartam megváltozni, csak azt akartam, hogy a felnőttek ne legyenek rám állandóan dühösesek.

Egy nap, amikor vásárolni mentünk a szüleimmel és a húgommal, és végighajtottunk az Allen Streeten, megláttam egy felnőttet, akinek nem tudtam megállapítani a nemét.

– Anya, az ott egy férfinő? – kérdeztem hangosan.

A szüleim úgy néztek egymásra, mintha valami vicceset mondtam volna, és nevettek. Aztán apám rám nézett a visszapillantó tükörben. – Hol hallottad ezt a szót?

Vállat vontam, mert nem tudtam. Abban sem voltam biztos, hogy hallottam már, mielőtt kicsúszott a számon.

– Mi az a férfinő? – követelőzött a húgom. Engem is érdekelt a válasz.

– Különc fajta, olyan, mint a hippik – mondta apám nevetve.

Rachellel bólogattunk, de nem értettük.

Hirtelen rossz előérzetem támadt. Előntött a félelem, szédültem, hányinger fogott el. De akármítől ijedtem is meg, túl félelmetes volt ahhoz, hogy igazán belegondoljak. Aztán elmúlt ez az érzés, épp olyan gyorsan, ahogy jött.

Óvatosan benyitottam a szüleim hálósobájába, és körbenéztem. Tudtam, hogy dolgoznak, de szigorúan megtiltották, hogy bemenjünk a szobájukba, ezért először körbelestem, hogy egészen biztos lehessen benne: nincsenek ott.

Az apám ruhásszekrényéhez léptem. Ott volt a kék öltönye. Ez azt jelentette, hogy aznap a szürkét vette fel. Mindig azt mondogatta, hogy egy férfinak nincs is többre szüksége: elég, ha van egy kék meg egy szürke öltönye. A nyakkendői szépen elrendezve lógtak az akasztón.

Még nagyobb bátorság kellett ahhoz, hogy kihúzzam apám szekrényének a fiókját. Ott sorakoztak a fehér ingei: keményítve, összehajtogatva, mint egy-egy kis tábla. Mindegyik selyempapírba csomagolva és átkötözve, mint valami ajándék. Abban a pillanatban, ahogy letéptem az egyikről a csomagolást, tudtam, hogy ebből nagy baj lesz. Sehová nem tudtam úgy elrejteni semmit, hogy az anyám ne találja meg. És eszembe jutott az is, hogy az apám valószínűleg pontosan tudja, hány inge van. Igaz, hogy mind egyformán fehér, de biztosan tudja majd, melyik hiányzik.

De már késő volt. Késő. Levetkőztem, csak a bugyim és egy trikó maradt rajtam, és belebújtam az ingbe. Úgy ki volt keményítve, hogy tizenegyéves ujjaimmal alig tudtam begombolni a gallérját. Levettem egy nyakkendőt is az akasztóról. Már évek óta figyeltem, ahogy az apám gyakorlott kézzel tekergeti, aztán a végén megrántja a nyakkendőjét, de nem sikerült rájőnnöm, hogy csinálja. Végül összevissza csomót kötöttem rá. Egy zsámolyra álltam, hogy leemeljem az öltönyt is a vállfájáról. Meglepően nehéz volt. Leejtettem a földre. Először a zakót vettem fel, és megnéztem magam a tükörben. A torkomból valamilyen hang tört elő – egy pillanatra elakadt a lélegzetem. Tetszett az a kis-lány, aki visszanezett rám.

De valami még hiányzott: a gyűrű. Kinyitottam apám ékszerdobozát. A gyűrű nagy volt rám. A türkizzel ki-

rakott ezüst ékszert egy táncoló alak díszítette. Nem tudtam megmondani, hogy a táncos nő vagy férfi. Viszont már nem három ujjam fért bele, hanem csak kettő.

Néztem magam a nagy tükörben anyám szekrényénél, és megpróbáltam látni a jövőt, amikor majd felnőök ebbe a ruhába, hogy megpillantsam, milyen nő leszek.

Egyáltalán nem hasonlítottam a Sears katalógusában szereplő lányokra vagy nőkre. Negyedévente kaptunk egy ilyen katalógust. Mindig én voltam az első, aki végignézegette. Minden képet megvizsgáltam. Minden lány és nő hasonlított egymásra, ahogyan a fiúk és a férfiak is. Nem találtam magam a lányok között. Soha nem láttam még felnőtt nőt, aki úgy nézett ki, amilyennek én láttam magam felnőttkoromban. A tévében sem voltak olyan nők, mint amelyet a tükörben láttam, és az utcán sem. Jól tudtam. Mindig őket kerestem.

Egy pillanatra azt a nőt láttam a tükörben, amilyen felnőttkoromban leszek. Visszanezett rám. Rémült és szomorú volt a tekintete. Azon gondolkodtam, elég bátor vagyok-e hozzá, hogy tényleg ő legyek, ha felnőök.

Egyáltalán nem hallottam, hogy kinyílt az ajtó. Amikor észrevettem a szüleimet, már késő volt. Mindketten azt gondolták, hogy nekik kell elhozniuk a húgomat a fogászatról, ezért mindannyian váratlanul korán értek haza.

A szüleim döbbenet bámultak. Úgy megjedtem, hogy elzsibbadt az arcom.

Gyülekeztek a viharfelhők.

A szüleim nem beszéltek róla, hogy ott találtak a hálósobájukban az apám ruháiban. Imádkoztam, hogy megmeneküljek.

De nem sokkal később anyám és apám váratlanul elvitt valahova. Azt mondták, a kórházba megyünk, hogy vért vegyenek tőlem valamilyen vizsgálathoz. Lifttel mentünk fel arra az emeletre, ahová mennünk kellett a vérvételhez. Odafent két nagydarab, fehér ruhás férfi várt, és megfogták a kezem. A szüleim ott maradtak a liftben. Aztán a férfiak bezártak egy ajtót, és így elválasztottak tőlük. Felemeltem a kezem és utánuk kiabáltam, de rám sem néztek, miközben bezáródott előttük a lift ajtaja.

Úgy rettegtem, hogy alig kaptam levegőt, mintha valami szorítaná a mellkasomat.

Egy nővér elmagyarázta a szabályokat: reggel fel kell kelnem, és aztán egész nap ott kell lennem az osztályon. Lányruhát kell felvennem, keresztbe tett lábbal ülnöm, udvariasnak kell lennem, és mosolyognom kell,

regény

ha valaki szól hozzám. Bólogattam, mintha érteném. Még mindig a sokk hatása alatt álltam.

Én voltam az egyetlen gyerek az osztályon. Két nővel kerültem egy szobába. Az egyik nagyon öreg volt, őt az ágyhoz kötötték. Állandóan sírt, és számunkra ismeretlen emberek nevét kiabálta. A másik nő fiatalabb volt. – Paula vagyok – mondta, és kezet nyújtott. – Örülök, hogy megismerhetlek.

A csuklóján kötés volt. Azt mondta, hogy a szülei eltiltották a barátjától, mert a fiú néger. Bánatában felvágta az ereit, és ezért idehozták.

Aznap egész nap pingpongoztunk. Paula megtanította nekem az „Are You Lonesome Tonight” szövegét, és nevetve tapsolt, amikor a hangomat elmélyítve Elvist utánoztam. – Csinálj sok mokasszint! – tanácsolta. – Sokat! Minél többet, annál jobb. Azt szeretik.

Éjjel alig tudtam aludni. Egyszer csak férfiak jöttek be a szobába. Suttogva beszéltek, nevettek. Magamra tekertem az ágyneműmet, és mozdulatlanul fekdtem. Hallottam, ahogy valamelyikük lehúzza a cipzárját. Vizeletszag csapta meg az orrom. Nevettek. Aztán távolodó lépteket hallottam. A takaróm nedves volt. Attól félttem, hogy engem hibáztatnak majd, és büntetést kapok. Ki csinálta ezt velem, és miért? Reggel megkérdezem Paulát.

Hajnalban nővérek és beteghordozók léptek a szobánkba. Még alig szürkült. – Ébresztő, hasatokra süt a nap! – kiabálták.

Az idős nő megint elkezdte sorolni az ismeretlen neveteket.

Paula küzdött a beteghordozókkal, a kezükbe harapott. Átkozódtak, miközben leszíjzták, és aztán kitolták a szobából.

Egy nővér lépett az ágyamhoz. Még mindig éreztem a hűgyszagot, pedig már megszáradt a takaróm. Ha ő is megérzi, engem is elvisznek? Egy lapot tartott a kezében, azt tanulmányozta. – Goldberg, Jess. – Megijedtem a nevem hallatán. – Ezen nincs aláírás – mondta a beteghordóknak. Kimentek a szobából.

– Goldberg, Jess – kiabálta újra meg újra az öregaszony.

Ebéd után visszalopóztam a szobámba a jojomért. Paula az ágyán ült és a papucsát bámulta. Rám nézett és bólintott. Kezet nyújtott. – Paula vagyok – mondta. – Örülök, hogy megismerhetlek.

Egy nővér lépett a szobába. – Te! – monda, és rám mutatott. Követtem a nővérek szobájába. Két papírhozat tartott elé. Az egyikben szép színes pirulák voltak, a másikban víz. Csak bámultam őket.

– Vedd be őket gyorsan! – rendelkezett a nővér. – Ne nehezítsd meg a dolgom! – Éreztem, hogy ha itt bárki nek megnehezítem a dolgát, talán soha nem jutok ki, így bekaptam a gyógyszereket. Nem sokkal később a padló billegni kezdett alattam. Úgy éreztem, mintha valami ragadós masszán sétálnék.

Mindennap több mokasszint csináltam. Ha tehettem, átmentem egy nőhöz, aki láthatatlan szellemekkel beszélt.

A betegek számára fenntartott könyvtárban felfedeztem a Norton költészeti antológiát – és ez a kötet megváltoztatta az életemet. Újra meg újra elolvastam egy-egy verset, hogy megértem őket. Nemcsak azért szerettem a verseket, mert a szavak hangjegyek voltak, amiket a szemem elénekelhettem, hanem mert felfedeztem, hogy nők és férfiak, akik már rég halottak, üzeneteket hagytak nekem arról, hogy mit éreztek, és ezeket összehasonlíthattam a saját érzéseimmel. Végre találtam olyan embereket, akik éppen olyan magányosak voltak, mint én! Ez megvigasztalt.

Három héttel azután, hogy az osztályra hoztak, az egyik nővér elvitt egy irodába. Egy szakállas férfi ült ott egy nagy íróasztal mögött, és pipázott. Azt mondta, ő az orvosom. Azt mondta, hogy úgy látja, jól haladok, hogy fiatalnak lenni nem könnyű, és hogy egy nehéz fázison megyek át.

– Tudod, miért vagy itt? – kérdezte.

A három hét alatt sokat tanultam. Rájöttem, hogy a világ többet is tehet annál, hogy elítél – hatalma van fölöttem, és ez ellen nem tehetek semmit. Az már nem érdekelt, hogy a szüleim nem szeretnek. A három hét alatt, amit egyedül töltöttem idebenn, elfogadtam ezt a tényt. Már nem is érdekelt. Gyűlöltem őket. És nem bíztam bennük többé. Nem bíztam senkiben. Csak arra gondoltam, hogyan juthatnék ki innen. Ki akartam kerülni a kórházból, és elterveztem, hogy elszököm otthonról.

Azt mondtam az orvosnak, hogy félek a felnőtt férfi-betegektől az osztályon. Azt mondtam, tudom, hogy a szüleim csalódtak bennem, de azt szeretném, ha boldogok lennének és büszkék lehetnének rám. Azt mondtam, nem tudom, mit tettem helytelenül, de ha hazamehetek, megteszem, amit szerinte tennem kellene. Nem gondoltam komolyan, de ezt mondtam. Bólogatott, de közben úgy tűnt, jobban érdekli, hogy ne aludjon ki a pipája, mint hogy miről beszélek.

Két nappal később megjelentek a szüleim, és hazavittek. Nem beszélünk róla, hogy mi történt. A szökésre koncentráltam, vártam a megfelelő pillanatot. Bele kellett egyeznem, hogy hetente eljárak a pszichológushoz.

Reméltem, hogy ez nem lesz így sokáig, de még éveken át el kellett járnom hozzá.

Pontosan emlékszem a napra, amikor a pszichológus előállt a rettenetes hírrel: ő és a szüleim megegyeztek, hogy sokat lendítene a fejlődésem, ha részt vennék egy lányok számára indított illetanfolyamon. A dátum bevésődött a fejembe: 1963. november 23-a volt. Szédültem, ahogy kiléptem a szobájából. Úgy éreztem, ezt a megaláztatást nem bírom elviselni. Ha az eszembe jutott volna valami jó, fájdalommentes módszer, megöltem volna magam.

Az utcán mindenki olyan furcsa volt – valahogy kábultnak tűntek az emberek. Amikor hazaértem, a szüleim a tévét nézték. Hangosan szólt, és egy tudósító épp azt mondta be, hogy Dallasban lelőtték az elnököt. Akkor láttam először sírni az apámat. A világ megőrült. Magamra zártam a szobám ajtaját, és az alvásba menekültem.

Úgy éreztem, képtelen leszek elviselni az illetanfolyamot, azt, hogy szégyenletes különbözőségem a reflektorfénybe kerül. De valahogy túléltem. Égett az arcom a megaláztatástól és a dühtől, amikor a kifutón kellett forgolódnom az egész csoport előtt, újra meg újra.

A tanfolyam végleg megtanított rá, hogy nem vagyok szép, nem vagyok nőies, és soha nem leszek bájos és csinos. Az iskola mottója ez volt: „Innen minden lány hölgyként távozik.” Én voltam a kivétel.

Épp akkor, amikor úgy tűnt, ennél már nem lehet rosszabb, észrevettem, hogy nő a mellem. A menstruáció nem zavart. Ha nem véreztem össze magam, a vérzés privát ügy volt közöttem és a testem között. De a melleim! Kocsik lassítottak mellettem, és fiúk kiabáltak utánam csúnya dolgokat. Singer úr a kisboltban a mellemet bámulta, amíg becsomagolta a csokimat. Abbahagytam a röplabdázást és a futást, mert utáltam, hogy fáj a mellem, ha felugrom vagy szaladok. Olyan-nak szerettem a testemet, amilyen a serdülőkorom előtt volt. Valahogy azt gondoltam, hogy nem változik meg, vagy legalábbis nem így!

Akármit is gondolt a világ arról, hogy mi hibádzik velem, kezdtem elfogadni, hogy igazuk van. A torkomban égett a büntudat, mint a gyomorsav hányás után. Csak akkor nem éreztem, ha visszamentem abba az országba, ahol nem bánják, milyen vagyok: így emlékeztem a sivatagra.

Egyszer egy indián nővel álmodtam. Azelőtt gyakran álmodtam vele, szinte minden éjjel, de miután a pszichiátriára kerültem – évek teltek el azóta –, nem tért vissza ez az álom. Az ölében tartott, és azt mondta, keressen meg az őseimet, és legyen büszke arra, aki va-

gyok. Azt is mondta, hogy ne felejtsem el a gyűrűt, amit kaptam.

Amikor felébredtem, odakint még sötét volt. Összehúztam magam egészen kicsire, és hallgattam az odakint dúló vihar hangjait. Villámok világították be az éjszakai égboltot. Megvártam, amíg a szüleim felöltöznek, és belopóztam a szobájukba a gyűrűért. Az iskolában elrejtöttem a vécében, és ott nézegettem: azon gondolkodtam, van-e ereje. Mikor véd meg végre? Azt gondoltam, hogy olyan, mint Éjfél kapitány dekódergyűrűje: ki kell találni, hogyan működik.

Aznap este a vacsoránál anyám rám nevetett: – Éjjel megint marslakónyelven beszéltél álmodban; hallottuk, amikor lefeküdtünk.

Lecsaptam a villámat. – Az nem marslakónyelv!

– Kisasszony! – kiabált rám az apám. – Mars a szobádba!

Ahogy végigmentem a gimnázium folyosóján, egy csapat lány azt visította: – Ez most állat, ásvány vagy növény? – Nem illetem a kategóriáikba.

regény

Volt egy új titkom is: olyan rettenetes, hogy tudtam, soha nem mondhatom el senkinek. A szombati matiné alatt fedeztem fel a Colvin moziban. Egy délután sokáig maradtam a mozi végében. Még nem volt kedvem hazamenni. Amikor kijöttem, már egy felnőttfilmet vetítettek. Belopóztam és megnéztem. Elolvadtam, ahogy Sophia Loren egy férfihoz simult tánc közben. A keze átfogta a férfi nyakát, csókolóztak; hosszú piros körmét végighúzta a férfi bőrén. Reszkettem az élvezettől.

Azontúl minden szombaton elrejtőztem a végében, és aztán belopóztam a felnőttfilmekre. Újfajta éhség maradosott. Megijesztett, de okosabb voltam annál, hogy bárkinek beszéljek róla.

Fuldokoltam a magánytól.

Egy nap az angoltanárom, Mrs. Noble azt a házi feladatot adta, hogy hozzunk el nyolc sort egy kedvenc versünkből, és olvassuk fel az osztálynak. Többen nyögtek, morogtak, hogy nekik nincs kedvenc versük, és hogy milyen unalmas lesz keresni valamit. Engem pánik fogott el. Ha olyan verset olvasok fel, amit tényleg szeretek, akkor megmutatok valamit magamból, és sebezhető leszek. Mégis áruulásnak éreztem volna magammal szemben, ha egy olyan versből olvasok fel, ami nem érdekel.

Amikor másnap rám került a sor, a matematikakönyvemmel mentem ki a katedrához. A tanév elején barna papírba csomagoltam, és a borító belső oldalára bemásoltam egy Poe-verset.

Megköszörültem a torkom, és Mrs. Noble-ra néztem. Rám mosolygott, és bólintott. Felolvastam az első nyolc sort:

Gyerekkoromtól fogva nem
Olyan vagyok, mint más. Szemem
Nem úgy lát, nem közös kutak
Habja bennem az indulat.
Nem közös forrásból ered
Bánatom. Gyűjtva szívemet
Más fokra izzik örömöm.
S ha szeretek: azt is külön.*

Próbáltam laposan, érzelemmentesen, énekelve felolvasni a verset, hogy a többiek ne értsék, mit jelent nekem, de amúgy is unták az egészet. Lefelé néztem, és visszamentem a helyemre. Amikor elmentem mellette, Mrs. Noble egy pillanatra megszorította a karomat. Felnéztem, és láttam, hogy könnyes a szeme. Ahogy rám nézett, attól én is sírni tudtam volna. Olyan volt, mintha tényleg látna, és a szemében nem volt kritika.

Az egész világ forrongott, de az én életemben ebből semmi nem érződött. Csak a LIFE magazinból tudtam a polgárjogi mozgalomról. Minden héten én olvastam el először, amikor megérkezett.

Egy kép ragadt meg az emlékezetemben: két ivókút volt rajta. Az egyikre azt írták, hogy Feketék, a másik-

ra azt, hogy Fehérek. Más fényképeken bátor embereket láttam, sötét bőrűeket és világos bőrűeket is, akik megpróbálták változtatni ezen a helyzeten. Elolvastam a tüntetők tábláinak feliratát. Láttam őket véresre verve étkezőkben, merev arcú rohamrendőrökkel szembenézni Birminghamben. Láttam őket megtépett ruhában, miután vízagyúkat és kutyákat vetettek be ellenük. Azon gondolkodtam, én tudnék-e valaha ilyen bátor lenni.

Láttam egy képet Washingtonból, amin több ember volt, mint amennyit valaha is el tudtam volna képzelni egy helyen. Martin Luther King beszélt nekik az álmáról. Azt kívántam, bárcsak ott lehetnék én is.

Figyeltem a szüleim arcát, ahogyan a legteljesebb nyugalommal olvasták ugyanezeket a lapokat. Soha egy szóval sem kommentálták ezeket a dolgokat. A világ fenekestül felfordult, ők pedig csendben átlapozták az újságot, mint egy Sears-katalógust.

– Bárcsak elmehetnék egy szabadságmenetre délen – mondtam ki egy este hangosan vacsora közben. A szüleim összenéztek az asztal fölött. Csendben ettek tovább.

Aztán apám letette a villáját. – Semmi közünk az ilyesmikhez – zárta le a témát.

Az anyám hol rá nézett, hol rám. Láttam, hogy el akarja kerülni a kitörni készülő vihart. – Tudjátok, mit nem értek? – kérdezte mosolyogva.

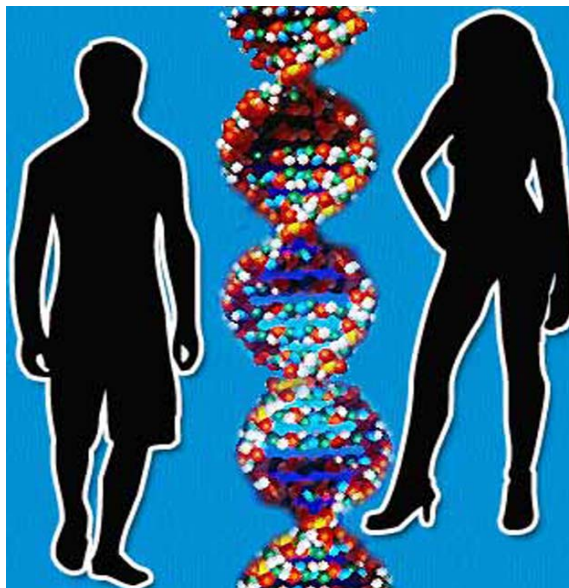
Mindannyian felé fordultunk. – Van az a dal, tudjátok, Bob Dylantól, a Blowin’ in the Wind. – Bólintottam, kíváncsi voltam, mit akar kérdezni.

– Nem értem, miért jó az, ha a válasz a szélben száll. – A szüleim hahotázva nevettek.

Amikor tizenöt éves voltam, szereztem magamnak egy iskola utáni munkát. Ez nagy változás volt. Először is meg kellett győződnöm a pszichiátert, hogy jót tesz nekem, mert a szüleim csak így voltak hajlandók beleegyezni. Sikertől.

Egy nyomdában dolgoztam, kézi szedőként. Azt mondtam Barbarának, az egyetlen barátomnak az osztályban, hogy meghalok, ha nem talállok magamnak valami munkát, és a nővére ajánlott be ide – azt hazudta, hogy tizenhat éves vagyok.

A munkahelyemen senki nem törődött azzal, hogy farmernadrágban és pólóban járok. Minden pénteken megkaptam a béremet, az ott dolgozók pedig kedvesek voltak velem. Nem mintha nem vették volna észre, hogy más vagyok, de úgy látszott, őket ez nem érdekelte annyira, mint a diákokat. Iskola után gyorsan átöltöztem, megszabadultam a szoknyámtól, és rohantam dolgozni. A munkatársaim megkérdezték, milyen volt a napom, és meséltek az iskolás éveikről. A gyerekek

hajlamosak elfelejteni, ha nem emlékeztetik rá őket, hogy a felnőttek is voltak tizenévesek.

Egy napon egy másik részlegben dolgozó nyomdász megkérdezte Eddie-t, a brigádvezetőnket: – Hát ez a buccs meg ki?

Eddie csak nevetett, és mentek tovább. A mellettem dolgozó két nő rám nézett, hogy megsértődtem-e. Inkább csak zavarban voltam.

Aznap este a vacsoraszünetben az egyik barátnőm, Gloria mellém ült. Hirtelen a bátyjáról kezdett beszélni – hogy buzi, olyan lányos fajta, és női ruhákat vesz fel, de ő szereti; és utálja, hogy bántják az emberek, mert végül is nem az ő hibája, hogy ilyen... Elmesélte, hogy egyszer még egy bárba is elment vele, ahol a barátaival szokott találkozni, és az összes pasis nő őt nézte, próbáltak megismerkedni vele. Amikor ezt mondta, megborzongott.

Kíváncsi voltam, miért mondja el ezt nekem. – Hol van ez a hely? – kérdeztem.

– Mi? – Úgy nézett rám, mintha már banná, hogy egyáltalán felhozta a témát.

– Hol van az a bár, ahová az ilyen emberek járnak?

Gloria sóhajtott egyet.

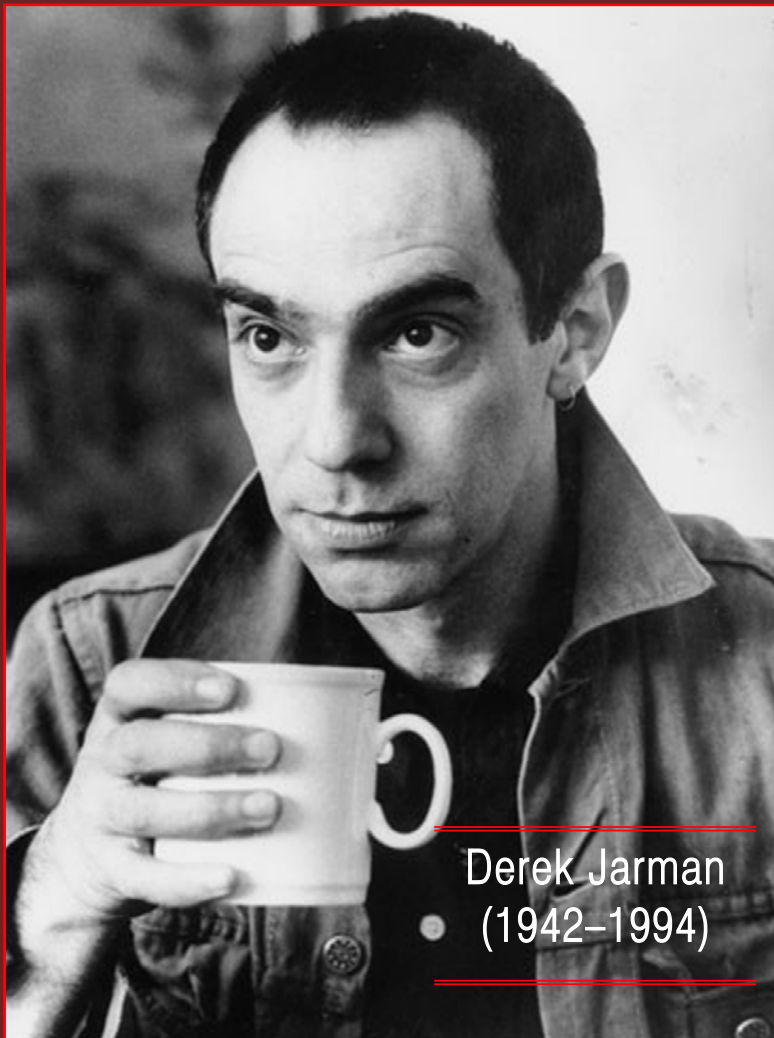
– Na, mondd meg! – kérleltem. Remegett a hangom. Körbenézett, mielőtt válaszolt volna. – Niagara Fallsban – mondta suttogva. – De miért érdekel?

Vállat vontam. – Mi a neve? – Megpróbáltam úgy tenni, mintha annyira nem is érdekelne.

Gloria nagyot sóhajtott. – Tifka – mondta végül.

A „radikális tradicionalista”

Derek Jarman
(1942–1994)

E havi melegéletrajzunkban – részben az AIDS világnapjához kapcsolódva is – az egyik legelismertebb, formabontó angol filmrendezőt, Derek Jarmant vesszük sorra. Nem csak filmrendezéssel foglalkozott, hanem díszlettervezéssel, írással és képzőművészettel is. Valóságos „reneszánsz ember” volt. S mindemelett megalkotta a meleg-témájú filmművészet felejthetetlen alkotásait.

Filmjeit az is jellemzi, hogy szinte mindig ugyanazzal a színészi gárdával dolgozott, amelyből kimagaslik Tilda Swinton alakja. Az 1980-as években azon kevés nyíltan meleg közéleti személyiség közé tartozott, akik felszólaltak a Thatcher-kormányzat melegellenes politikája ellen és az AIDS terjedése kapcsán. A rendhagyó, ám sok tekintetben hagyománytiszteelő művészete miatt nevezték „radikális tradicionalistának”.

Michael Derek Elworthy Jarman néven született az angliai Northwood-ban, Middlesex megyében, 1942. január 31-én. Középiskolai tanulmányait a Canford Schoolban végezte, Dorsetben, majd 1960-tól a híres King's College-ra járt egyetemre Londonba, s 1963-tól a londoni University College-on tanult: mindkét felsőfokú oktatási intézményben képzőművészetet. Az egyetemi évek alatt már aktívan foglalkozott képzőművészetekkel, a Butler's Wharfon tartott fenn stúdiót, s a 70-es években Andrew Logan művészeti köréhez tartozott. Később operákhoz és balettelőadásokhoz tervezett díszleteket. Érdeklődése rövidesen a filmrendezés felé fordult, de a képzőművészetnek sem mondott végleg búcsút, képeiből folyamatosan nyíltak kiállítások haláláig. Képzőművészeti előtanulmányainak köszönhetően filmjeiben is főként a képalkotás foglalkoztatja, kevesebb figyelmet szentel a narrációnak: mindez, saját megfogalmazása szerint, annyit tesz, hogy az általa készített filmek jóval közelebb állnak a költészethez, mint a prózához.

A filmkészítéshez úgy került közel, hogy Ken Russell megkérte, le-

ART2000 FILMS, PRESENTA

SEBASTIANE

un film de DEREK JARMAN

UNA PELÍCULA DIFERENTE.
OTROS TIEMPOS OTRA MORAL.
UNA OBRA MAESTRA DE
LA PROVOCACIÓN

RICHARD
WARWICK
NEIL
KENNEDY
LEONARDO
TREVIGLIO
LINDSAY
KEMP
BARNEY
JAMES
MÚSICA
BRIAN ENO
DIRIGIDA POR
DEREK JARMAN

gyen az *Ördögök* (1971) című filmjének a díszlettervezője. Ezt még közös film, a *Kegyetlen Messiás* követte 1972-ban. Első önálló munkáit szuper 8-as nyersanyagra forgatta a két Russell-film között. Russellen kívül további két rendező hatása érződik korai munkásságán, akik mindketten melegek voltak: Jean Cocteau (1889–1963) és Kenneth Anger (1927–). Nagyjátékfilm-rendezések mellett videoklipeket is forgatott, így többek között dolgozott együtt a Sex Pistols-zal (1976-ban), Marc Almonddal (1984-ban), sőt három Pet Shop Boys-klipet is leforgatott (az „It’s a Sin”, a „Rent” és a „Projections” című számokat).

Nagy hatással volt még Jarmanra két további meleg személyiség: Pasolini és Caravaggio. Mind a két művészt jellemzi a homoerotikához kapcsolódó, agresszív szexuális kisugárzással fűszerezett költői realizmus. Jarman számára nem csupán Pasolini és Caravaggio munkássága vonzó, hanem a két művész rendhagyó élete is. Mindkettőjüknél megjelenik az erőszak, amely nyomot hagy életükön és művészetükön. Caravaggio botrányokkal és kalandokkal teli élete Ranuccio Thomasi-*no* meggyilkolásával és egy laziói strandon bekövetkezett saját korai halálával teljesül be. Pasolini egy fiatal fiú kezétől halt meg egy szexuális együttlét alkalmával Róma egyik kihalt külvárosi telkén. Jarman *Dancing Ledge* című könyvében kijelentette: „Caravaggio lett a festők között a leghomoszexuálisabb ugyanúgy, ahogy Pasolini a leghomoszexuálisabb a filmrendezők között”.

Első nagyjátékfilmje 1976-ban készült el, s rögtön berobbant vele mind a meleg-köztudatba, mint a filmművészetbe. Ez volt a *Szent Sebestyén* (*Sebastiane*). Természetesen nem véletlenül választotta első filmjéhez a melegikon, Szent Sebestyén alakját. A portré rendkívül lírai és

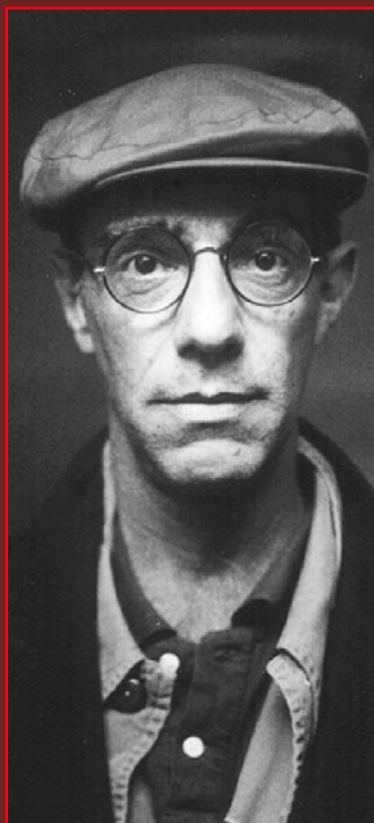
homoerotikus. A film azon kívül, hogy talán elsőként próbálkozott a melegség pozitív színben való bemutatásával, rendhagyó módon latin nyelven készült. A homoszexualitás vállalása és filmen való megjelenítése tehát a kezdetektől végigkísérte pályáját, s nem ismert megalkuvást e kérdésben. Filmjeiben is a művészet, a vallás, a történelem nagy alakjain keresztül próbálta minél jobban elfogadtatni a másságot. Az 1978-as, *Jubileum* című időutazós filmje, mely I. Erzsébet korába repíti a nézőt, a punkmozgalom kultúrfilmjévé vált. 1982-ban pedig Shakespeare utolsó művét, a *Vihart* dolgozta fel, meglehetősen szabadosan, elkalandozva az eredetitől.

Első igazi világsikerét talán legközérhetőbb filmjével, a *Caravaggióval* (1986) aratta, melyen nagyon sokat dogozott: csak az előkészületek, a kutatómunkák hét évig tartottak. A film ma is alapmű, mely rendkívül személyes hangvétellel mutatja be a nagy festő hitét, magányosságát és homoszexuális vonzalmait. S egészen rendhagyó módon: a saját festményein keresztül megalkotott beállítások formájában. Nemcsak ez a módszer talált követőkre a többi, formabontó rendező munkáiban, hanem az anakronizmusok alkalmazása is: amikor egy oda nem illő tárgy, például egy írógép vagy oldtimer autó jelent meg a barokkos környezetben.

1988-ban Wilfred Owen versei és a szintén nyíltan meleg Benjamin Britten muzsikája alapján készült *Háborús rekviem* című alkotása az értelmetlen pusztulásról szól, ám az AIDS rémét is megidézi. A film egyik központi szereplője a biszexuális Laurence Olivier volt, akiről korábbi cikkünk is szólt. 1986. december 22-én diagnosztizálták nála a HIV vírus jelenlétét, s betegségéről nyilvánosság előtt többször is beszélt. A film készültékor tehát már tudott saját fertőzöttségéről és a be-

tegség mibenlétéről, s a kór különböző fázisai sorra jelentek meg ebben a filmben. 1990-re már fokozatosan elvesztette a látását: ez érződik *A kert* című munkájában is, mely alig tartalmaz látványelemeket, s a dialógusokra épít.

1992-ben mutatták be a híres, s többek között melegsége miatt ki-

végzett *II. Eduárd* angol királyról készített portréját, melynek fókuszában a szeretőjével, Piers Gavestonnal folytatott kapcsolat áll. A film meglehetősen sötét, homályos, zárt helyiségekben játszódik. A *Wittgensteinben* (1993) a híres, szintén meleg filozófus személyiségét idézte meg, ahol a színészei egy fekete drapéria előtt, jelzésszerű díszletben és színészi gesztusokkal játszottak. Ebben a felejthetetlen alkotáiban próbálta megidézni annak a

nagy hatású gondolkodónak az életét, aki a saját homoszexualitásával nem tudott megbirkózni. A halál előtti legmegrendítőbb műve a *Kék* (1993): a megvakult művész monológja, feloldódása a tiszta kékségben. Ebben az évben kapta meg a neves Fassbinder-díjat, melyet azonban betegségé miatt már nem tudott személyesen átvenni.

Amikor HIV-fertőzöttségét megállapították, Jarman egy tengerparti telket vásárolt Dél-Angliában, a Prospect Cottage-on, ahol aztán kertészkedésbe kezdett. Több év munkájával a világ egyik legkülönösebb kertjét alakította ki, melyről 1995-ben egy fotóalbum is megjelent. Számos más hírességgel elentétben fontosnak érezte, hogy beszéljen az embereknek a betegségről: „Mit lehet tenni! Vagy úgy tesz az ember, mint Bruce Chatwin író, és senkinek nem mondja el, vagy elmondja mindenkinek, és mindent, amit tesz, kapcsolatba hoz vele.” Halála előtt is folyamatosan írt, s írásából folyamatosan értesülhettünk állapotáról. Nem sokkal halála előtt például ezt írta: „A jobb szemem szélén elvesztettem a látóképességemet. Már nem fog helyreállni. Szellemem világos, mint egy lámpa, a testem viszont felbomlik – csupasz izzólámpa egy sötét és lepusztult helyiségben. Halál lengi be a levegőt, de nem beszélünk róla.”

Naplójában rendkívül őszintén írta le érzéseit. „Tíz év után, együtt élve a betegséggel, már nem lep meg a halál, megpróbálok kiegyezni vele. Azt is tudom, hogyan érez egy nyolcvanéves, aki már minden barátját elvesztette.” Az ellentmondásos mester végül 1994. február 19-én halt meg AIDS-hez köthető betegségben, 52 éves korában, a londoni Szent Bertalan-kórházban. A Kent megyei Old Romney-ban temették el, a Szent Kelemen-templom kertjében.

Hanzli Péter

Táncszínház

Novemberi–decemberi programajánló

NEMZETI TÁNCSZÍNHÁZ SZÍNHÁZTEREM

November 3. hétfő, 4. kedd, 19.00 óra	November 12. szerda, 19.00 óra	*
Szeget szeggel	Bernarda Alba háza	November 19. szerda, 19.00 óra
ReneDance két felvonásban	Barta Dóra	Szeget szeggel
ExperiDance - Román Sándor Tánc- társulata	*	ReneDance két felvonásban
*	November 13. csütörtök, 10.30 és 15.00 óra	ExperiDance - Román Sándor Tánc- társulata
November 6. csütörtök, 19.00 óra	Országalma - avagy Mátyás király és a cigánylány	*
Rouge	Honvéd Táncszínház	November 21. péntek, 19.00 óra
Magyar BalettSzínház Gödöllő	*	Traviata
*	November 14. péntek, 19.00 óra	Bozsik Yvette Társulat
November 8. szombat, 19.00 óra	Varázstánc - Magic & Dance	*
BALLADA (bemutató)	Botafogo Táncegyüttes - Nagy Mol- nár Dávid	November 23. vasárnap, 15.00 és 19.00 óra
Honvéd Táncszínház	*	Ezeregyév
*	November 15. szombat, 15.00 és 19.00 óra	ExperiDance - Román Sándor Tánc- társulata
November 9. vasárnap, 10.30 óra	Nagyidai cigányok	*
Létramesék	ExperiDance - Román Sándor Tánc- társulata	November 25. kedd, 10.30 és 15.00 óra
Bozsik Yvette Társulat	*	Holle anyó
*	November 16. vasárnap, 10.30 óra	Budapest Táncszínház
November 9. vasárnap, 19.00 óra	Holle anyó	*
Tango Argentino	Budapest Táncszínház	November 26. szerda, 19.00 óra
Kulik Johanna, Gellai Tamás, Santi- ago Maciel, valamint a Quartett Escualo zenekar	*	LAS FLAMENCAS - Anya és Lá- nya
*	November 16. vasárnap, 19.00 óra	Lippai Andrea és a FlamenCorazón Arte Táncszínház
November 10. hétfő, 19.00 óra	Koreográfus-vallomások / A capel- la	*
Szeget szeggel	Budapest Táncszínház	November 28. péntek, 19.00 óra
ReneDance két felvonásban	*	Dido / Gospel
ExperiDance - Román Sándor Tánc- társulata	November 17. hétfő, 19.00 óra	Fodor Zoltán
*	Tánc, tánc, tánc	*
November 11. kedd, 10.30 és 15.00 óra	Magyar Táncművészeti Főiskola	November 29. szombat, 19.00 óra
Zene-Bona, Szana-Szét	*	Aranyág
Honvéd Táncszínház	November 18. kedd, 10.30 és 15.00 óra	Duna Művészegyüttes
*	Hókirálynő	*
	Artus - Goda Gábor társulata	November 30. vasárnap, 10.30 óra
		Holle anyó

Budapest Táncszínház

*

December 1. hétfő, 19.00 óra

Szeget szeggel - ReneDance két felvonásban

ExperiDance - Román Sándor Táncársulata

*

December 2. kedd, 10.30 és 15.00 óra

Zene-Bona, Szana-Szét (gyermek-előadás)

Honvéd Táncszínház

*

December 3. szerda, 19.00 óra

A tudattalan

Szegedi Kortárs Balett

*

December 4. csütörtök, 10.30 és 15.00 óra

Diótörő (gyermekelőadás)

Budapest Táncszínház

*

December 5. péntek, 19.00 óra

A 60 éves Erkel Ferenc Néptáncgyűttes jubileumi előadása

*

December 6. szombat, 15.00 és 19.00 óra

Nagyidai cigányok

ExperiDance - Román Sándor Táncársulata

*

December 7. vasárnap, 10.30 óra

Diótörő (gyermekelőadás)

Budapest Táncszínház

*

December 7. vasárnap, 19.00 óra

Aranyág

Duna Művészegyüttes

*

December 9. kedd, 19.00 óra

VÉRÁTÖMLESZTÉS (bemutató)

Budapest Balett

*

December 11. csütörtök, 10.30 és 15.00 óra

Hókirálynő (gyermekelőadás)

Artus - Goda Gábor társulata

*

December 12. péntek, 19.00 óra

Homo ludens

Szegedi Kortárs Balett

*

December 13. szombat, 19.00 óra

10 éves a Magyar Mozdulatművészeti Társulat

Mozdulatművészeti Gálaest

*

December 14. vasárnap, 15.00 és 19.00 óra

Ezeregyév

ExperiDance - Román Sándor Táncársulata

*

Fodor Zoltán: *Dido / Gospel*

kultúra

December 16. kedd, 10.30 és 15.00 óra

Diótörő (gyermekelőadás)

Budapest Táncszínház

*

December 17. szerda, 19.00 óra

Traviata

Bozsi Yvette Társulat

*

December 18. csütörtök, 10.30 és 15.00 óra

Hókirálynő (gyermekelőadás)

Artus - Goda Gábor társulata

*

December 19. péntek, 19.00 óra

Rouge

Magyar BalettSzínház Gödöllő

*

December 20. szombat, 19.00 óra

Nagyidai cigányok

ExperiDance - Román Sándor Tánc-
társulata

*

December 21. vasárnap, 10.30 óra

Holle anyó (gyermekelőadás)

Budapest Táncszínház

*

December 27. szombat, 19.00 óra

Mezőség

Honvéd Táncszínház

(az előadást követően táncház)

*

December 28. vasárnap, 15.00 és 19.00 óra,

29. hétfő, 19.00 óra

***Szeget szeggel - ReneDance két fel-
vonásban***

ExperiDance - Román Sándor Tánc-
társulata

*

December 30. kedd, 10.30 és 15.00 óra

Holle anyó (gyermekelőadás)

Budapest Táncszínház

Magyar Mozdulatművészeti
Társulat: *Tükörfényben*

NEMZETI TÁNCSZÍNHÁZ REFEKTÓRIUM

November 4. kedd, 19.30 óra

2 me

PR-Evolution Dance Company

*

November 11. kedd, 19.30 ÓRA

SZANSZÁRA (bemutató)

Sivasakti Kalánanda Táncszínház

*

November 18. kedd, 19.30 óra

Tükörfényben

Magyar Mozdulatművészeti Társu-
lat

*

November 25. kedd, 19.30 óra
METSZETEK (bemutató)
Duna Táncműhely
*

December 2. kedd, 19.30 óra
Szanszára
Sivasakti Kalánanda Táncszínház
*

December 11. csütörtök, 19.30 óra
Négy évszak
Topolánszky Tamás
*

December 16. kedd, 19.30 óra
DON QUIJOTE MAUZÓLEUM
(bemutató) - ifjúsági változat
Artus - Goda Gábor társulata
*

December 17. szerda, 19.00 óra
Don Quijote mauzóleum - ifjúsági változat
Artus - Goda Gábor társulata
BEAVATÓ TÁNC SZÍNHÁZI ESTÉK IV/1.
*

December 21. vasárnap, 19.30 óra
TORZÓK (bemutató)
PerformanceSirkus - Góbi Rita
Finn-magyar táncszínházi koprodukció

**MŰVÉSZETEK PALOTÁJA
FESZTIVÁL SZÍNHÁZ**

November 6. csütörtök, 15.00 és 18.00 óra
a Nők Lapja bemutatja: Bogármese
KFKI Kamarabalett - Madách Musical Tánciskola
*

November 8. szombat, 15.00 óra
A hattyúk tava (gyermekelőadás)
Szegedi Kortárs Balett
*

November 8. szombat, 19.00 óra
A hattyúk tava (16 éven felülieknek)
Szegedi Kortárs Balett
*

November 12. szerda, 19.00 óra
Naplegenda
Magyar Állami Népi Együttes
*

November 14. péntek, 19.00 óra
Carmina Burana
Szegedi Kortárs Balett
*

November 15. szombat, 19.00 óra
Monarchia
Honvéd Táncszínház
*

November 18. kedd, 19.00 óra
Gaudí
Győri Balett
*

November 20. csütörtök, 10.30 és 15.00 óra
Egyszer volt Budán kutyavásár - Mátyás király meséi
Budapest Táncszínház
*

November 23. vasárnap, 15.00 és 18.00 óra
a Nők Lapja bemutatja: Bogármese
KFKI Kamarabalett - Madách Musical Tánciskola
*

November 24. hétfő, 19.00 óra
Carmina Burana
Szegedi Kortárs Balett
*

November 25. kedd, 19.00 óra
Fekete-piros...tánc
Honvéd Táncszínház
*

December 3. szerda, 10.30 és 15.00 óra
Egyszer volt Budán kutyavásár - Mátyás király meséi (gyermekelőadás)
Budapest Táncszínház
*

December 4. csütörtök, 19.00 óra
Spartacus 2076
Pécsi Balett
*

December 6. szombat, 15.00 óra
Varázscirkusz (gyermekelőadás)
Bozsik Yvette Társulat
*

6. szombat, 19.00 óra
Varázsfuvola
Bozsik Yvette Társulat
*

December 10. szerda, 19.00 óra
Naplegenda
Magyar Állami Népi Együttes
*

December 12. péntek, 13. szombat, 15.00 és 19.00 óra
Egri csillagok
Honvéd Együttes
*

December 15. hétfő, 10.30 és 15.00 óra
Egyszer volt Budán kutyavásár - Mátyás király meséi (gyermekelőadás)
Budapest Táncszínház
*

December 16. kedd, 19.00 óra
Monarchia
Honvéd Táncszínház
*

December 18. csütörtök, 19.00 óra
A MENNYEI VÁROS / A KATONA TÖRTÉNETE (budapesti bemutató)
a Szegedi Kortárs Balett és a Szegedi Nemzeti Színház előadása
*

December 19. péntek, 19.00 óra
Naplegenda
Magyar Állami Népi Együttes
*

December 28. vasárnap, 10.30 és 15.00 óra
Egyszer volt Budán kutyavásár - Mátyás király meséi (gyermekelőadás)
Budapest Táncszínház

Képriport az Atlasz egyesület november 15-i rendezvényéről

Fotó: Breznyik János

Szeretnél egy Têtu-t?

Idén nyáron Párizsban töltve a vakációmát szembesültem azzal, hogy a nyugati – jelen esetben – francia melegmédia helyzete mennyire más, mint a hazai. A Champs-Élysées-n sétálva vettem észre, hogy egy újságosbódé kirakatát egy számomra meglepő plakát díszíti: a *Têtu* című francia melegmagazint reklámozták. Lassan kiderült, nem egyedi esetről van szó: az egész város összes standján megtalálható volt ez a reklám.

Azután, hogy természetesen lefotóztattam magam a plakáttal együtt, elgondolkoztam rajta, hogy ilyen vajon mikor fordulhatna elő Magyarországon. Hogy egy – igaz, nagy múltú – melegmagazin ilyenképpen reklámozza magát az utcán, úgy, hogy ez a járókelők körében nem kelt meglepetést. Akkor, amikor nálunk az idei melegfesztivál plakátja is kicsapta sokaknál a biztosítékot. Az újságot természetesen gyorsan meg is szereztem magamnak, méghozzá a Les Mots à la Bouche nevű melegkönyvesboltból, a Marais negyed-

ben. Ekkor határoztam el azt is, megpróbálom hazatérve e neves francia melegmagazint bemutatni olvasóinknak.

A magyarul talán kicsit mulatságosan hangzó nevű Têtu magazin első száma még 1995 júliusában jelent meg, „a meleg és leszbikus emberek magazin”-ja ként aposztrofálva magát, kezdetben Thomas Doustaly kiadásában. Később Didier Lestrade és Pascal Loubet adta ki. A Têtu tehát fiatalabb, mint a Mások. Igaz, volt egy elődje, a Gai Pied nevű magazin, mely 1979 és 1992 között jelent meg. Az újság hamarosan rendkívül nagy népszerűsége tett szert, s Franciaország első számú nyomtatott melegújságja lett.

A valósággal elkapkodott 100. szám 2005 májusában jelent meg, s olyan hírességek üdvözölték a jubiláló lapot interjúkban, mint Bertrand Delanoë párizsi polgármester, Elizabeth Taylor színésznő, Gus Van Sant filmrendező, Susan Sarandon színésznő vagy Rupert Everett filmszínész. 2007 óta nyaranta Christophe Martet vezetésével különkiadása jelenik meg, a *Têtu+*, mely a HIV/AIDS-prevencióval foglalkozik. A Têtu idén decemberben már a 139. számánál tart. Egy szám ára jelenleg 5 euró. Az újságot Franciaországon kívül Belgiumban, Luxemburgban, Svájcban, Olaszországban és Kanadában terjesztik még rendes utcai forgalomban (érdekességként megemlítenéd, hogy Magyarországon is kapható egyetlen nemzetköziújságos-boltban, a Váci utcában).

A magazin főszerkesztője 2008 nyaráig az a Pierre Bergé volt, aki a nemrég elhunyt zseniális divattervezőnek, Yves Saint-Laurent-nek volt élettársa. Főszerkesztő-utódja Gilles Wullus lett. Egy-egy szám kiadásán rengeteg ember dolgozik egyszerre: csak a nyári számnak 97 munkatársa volt, a főszerkesztőtől a cikkek szerzőin, a fotósokon, a grafikusokon keresztül a marketingesekig. Az újság minden hónapban megjelenik, kivéve a nyarat, amikor összevont július–augusztusi szám kerül a boltokba. A lap terjedelme átlagosan 160 oldal feletti, a legutóbbi összevont számé pedig 266 oldal.

Az újság rendkívül tetszetős kinézetű, már a címlapja is vonzza az érdeklődőt. Általában

tükörkép

egy jóképű, félmeztelen modellfiú mosolyog ránk, de előfordul, hogy valamilyen híresség található a címlapon. Így szerepelt már ott többek között Catherine Deneuve színésznő, Rupert Everett amerikai színész, Ellen DeGeneres tévés személyiség, M. Pokora rapper, Mylené Farmer énekesnő vagy éppen Tom Ford divattervező. Tehát nemcsak meleg személyiségek, hanem melegbarát hírességek is. A címlapfiúk is ismert nevek a szakmában: olyan neves modellek találhatóak közöttük, mint például Gregory Capra, Kerry Degman, Eric Bivoino, Ryan Carney vagy Michael Lewis.

A Têtu gyakran mutat be összeállításokban valamilyen meleg hírességet: a 2007. nyári számban például a híres fotós párral, Pierre-rel és Gilles-lel foglalkoztak, később Tom of Finlanddel; az általam megvásárolt 2008. nyáriban pedig Yves Saint-Laurent-nal. Ennek a számnak így az vált az igazi érdekességévé, hogy a főszerkesztő élettársáról volt szó, s maga Bergé írt rövid méltatást párjáról. Ezenkívül olyan, máshol fellelhetetlen közös fotók jelentek meg róluk, melyeket Bergé bocsátott a lap rendelkezésére a családi archívumból. Egy-egy közös kép aukciókról, más hírességekkel, barátokkal, munkatársakkal, vagy éppen a marrákési birtok magányában.

Az újság terjedelmét tekintve elsősorban divattal és életmóddal foglalkozik, ez foglalja el a magazin 15-20 százalékát (az emlékszámban például 48 oldalt). Neves divatcégek reklámoznak itt, mint például az YSL, a Carven, a Tom Ford, a Lacoste vagy az Aussy-Bum. S ez nem véletlen, mivel az újság legfontosabb támogatói között az alapítástól kezdve a divatcégeket találjuk meg.

A magazin rendszeresen foglalkozik, bár nem túl nagy terjedelemben, politikai témákkal is, így például a legutóbbi elnöki kampánnyal, a francia élettársi törvény (PACS) elfogadásával, vagy például azzal, hogy 2012-től akár meleg elnöke is lehet Franciaországnak a főpolgármester személyében. Közöl interjúkat: legutóbb például Jean-Pierre Jouyet-val, az Európai Bizottság francia tagjával a diszkriminációról, valamint Olivier Besancenot-val, a francia Kommunista Forradalmi Liga (LCR) nyíltan meleg politikusával. Minden szám röviden foglalkozik a nagyvilág melegvonatkozású hírével, így például legutóbb a kaliforniai melegházassággal kapcsolatos népszavazással, az ugandai homofóbiával vagy a kubai változásokkal.

Meglepő módon viszonylag rövidebb a bulvárhírekkel foglalkozó rovat (Infos People), ám meglehetősen színes. Így például a nyári szám üdvözlí az új kaliforniai házasságok között Ellen DeGenerest és George Takeit, megemlíti Matthew Mitcham ausztrál műgőrlő-olimpikon coming outját, Jodie Foster nagy feltűnést keltett kiszólását volt élettársa, Cydney Bernard felé, a Boyzone fiúbanda Alul semmi-feldolgozását, Lindsay Lohan és Samantha Ronson bejelentését leszbikuságukról vagy éppen Thaiföld új Miss Trans-ának megválasztását.

A magazinnak meglehetősen terjedelmes a zenei rovata is, ismeretve az újabb lemezeket, s jelentős a táncrovat is. Beszámolnak az újabb melegtémájú mozi- és DVD-filmekről, és csomagküldő szolgálatot is üzemeltetnek. Mostanában például pont egy magyar filmet, a hazai melegközönséget is meglehetősen megosztó *Férfiaktot*

reklámozzák. Az újság vége felé külön rovat van a fiatalok (15-20 évesek) számára, ahol egy-egy fiatal meleg mutatkozik be a nagyközönségnek az újság hasábjain.

A magazin második felében találkozhatunk néhány kiemelt témával. A nyári számban például a pekingi olimpiai játékok kapcsán Fabien Lavie cikkét közölték, mely igyekezett bemutatni a pekingi meleg életét, valamint bemutatották azt a leszbikus párt, aki egy idei bírósági döntés értelmében gyermeket fogadhatott örökbe Párizsban. „Exclusif” rovatukban ismertették azt a – képekkel illusztrált – szavazást, melyben közvették a francia meleg pasik által legszexisebbnek tartott közéleti személyiségek listáját. A szavazáson a már említett M. Pokora rapper nyert, de ott volt még az élmezőnyben Justin Timberlake (aki „olyan szép, mint egykoron Bowie volt”), David Beckham („az amerikai barát”), Jude Law („a törvényen kívüli”), Jake Gyllenhaal („az érzelmes fiú”) vagy éppen Orlando Bloom („a szívek kalóza”). Egy másik válogatásban bemutatják a legszexisebbnek tartott pekingi olimpiakonokat, így például Romain Barras francia dekarlont, Hsziang Liu kínai futót, Louis Smith brit tornászt, Alain Bernard francia úszót, Javier Gómez Noya spanyol triatlonost és Andrew Howe olasz atlétát.

A magazin végén a Rendez-vous melléklet meglehetősen gazdag gyűjteményét adja a programlehetőségeknek, s természetesen Gay Guide is tartozik hozzá. Röviden összefoglalva a Têtu egy mindenképpen érdekes olvasmány és néznivaló, mely talán szokatlan a magyar szemnek, de feltétlenül megéri belenézni.

Hanzli Péter

A budapesti éjszaka nélkülözhetetlen figurája, Lola, újra a pult mögött áll. Habár korábban a visszavonulást fontolgatta, és masszórként tevékenykedett, belátta, hogy az ő habitusára inkább valamelyik melegbár hangulatkeverő mixereként van szükség. Az újranyíló Funny Carrotban várja a vendégeket minden nap este 7-től hajnalig.

Ha egyelőre ismeretlenül hangzik a bolondos név (amely egyébként nem igazán utal a fekete-lila színekkel komponált hely elegáns jellegére) az csak azért van, mert korábban Darlingként vált népszerűvé a kicsi, galériás, barátságos bár a Szép utcá-

Funny Carrot

ban. Közvetlenül a Habroló szomszédságában áll, így ha valakinek elege van az édességből, és inkább sárgarépat rágcsálna, csak átugrik egy ajtóval odébb. Egyik szórakozóhelyen sincs belépő, sem kötelező fogyasztás, így szabadon lehet ingázni, ami – tudjuk – a melegéjszaka nélkülözhetetlen velejárója. (Az ember mindig azt gondolja, hogy az adoniszok, valamint a nagy Ő éppen a másik diszkóban, szaunában, mulatóban tartózkodik, úgyhogy folytonos rohanás az életünk). Itt van tehát ez az örült zöltség, s vele Lola, hogy egy újabb helyszín színesítse az éjszakánkat.

■ *Hogyhogy visszatértél? Amikor utoljára találkoztunk, azt mondtad, hogy masszőr leszel.*

– Most is masszórködöm délutánonként. A visszatérésem úgy történt, hogy egy jó módú német üzletember barátom megkeresett a Darling bezárása után, hogy jó lenne, ha újra megnyitnánk, mert

ez volt a kedvenc szórakozóhelye. Meg is állapotunk, de az utolsó pillanatban visszalépett. Hát, mondom, ha már belevágtam, nem hagyom ezt a projektet kárba veszni. Megkerestem öt jó módú meleget, de egyik sem volt hajlandó befektetni. Végül egy gyerekkori vendéglátós barátom szállt be az üzletbe, és most itt vagyok.

■ *Jópofoa az elnevezés, de sehol egy sárgarépa.*

– Még nem tükrözi a berendezés, mert semmi nem olyan vicces, de a logónk egy lila sárgarépa lesz.

■ *Ezentúl születésnapodra biztos egy csomó sárgarépat fogsz kapni ajándékba.*

– Nem bánom. Legfeljebb ha megbukik a bár, nyitok egy zöltségkereskedést.

■ *Szabad ilyenkor, ebben a válságterhes időben új vállalkozásba kezdeni?*

– Amikor még terveztük, akkor szó sem volt erről a gazdasági válságról, de ettől függetlenül azt hiszem, hogy helyt tudunk

állni. Az emberek szórakozni vágnak, úgyhogy nem hiszem, hogy csődbe menénk. Miután a melegek zöme egyedülálló vagy legalábbis gyermektelen, nem ülnek állandóan otthon. A régi darlingos vendégek már kukkantatnak vissza, csak azt sajnálják, hogy nem Darling lett megint a neve. A névváltoztatás viszont a stílusváltást is jelzi. A Darling felidézi a múltat, a sötétszobát, prostitúciót, és én ezt nem szeretném folytatni.

■ *Pedig sok embert idevonzott.*

– Ez igaz, de a prostitúció magával hozza a bűnözést is.

■ *Kik fognak idejárni?*

– Azt a közönséget céloztam meg, akik szeretik a retró zenét, és szeretnek ezekre a dallamokra mulatni. Sehol máshol nem szól ilyen jellegű muzsika, ezért úgy dön-

töttem, hogy én meghonosítom. Itt biztos, hogy nem fog senki technót hallgatni.

■ *Nagyjából végigdolgoztad az összes létező budapesti melegbárt, ugye?*

– A Capellában, a Mysteryben, az Actionben, a Mylordban és a Darlingban dolgoztam, az új helyeken nem.

■ *Mi fogja megkülönböztetni a Funny Carrotot a többi hasonlótól? Van valami specialitása?*

– Dobókockával válthatod meg az aznap esti fizetést. Hogyha két hatost dobsz, akkor csak a számla kétezer forint feletti részét kell kifizetni. Volt már bőléparti, és ezentúl is rendszeresen akarok készíteni, mert nagyon jól sikerült. És lesznek egyet fizet, kettőt kap akciók.

■ *Amikor a Mylordot berendeztéték, akkor mondtad, hogy dumálós hely lesz. Egy kicsit ez is olyan hangulatúnak tűnik.*

– Ezt is szeretném. Hogy társasági élet legyen, hogy akár társasjátékok is játszsának a vendégek, hogy arról szóljon az egész: beülünk beszélgetni, barátokkal találkozni, mint egy klubban.

■ *Ez tőled függ elsősorban, nem a dizájntól.*

– Régen is teljesen mindegy volt, hogy hívták a bárt, mindenki azt mondta: megyek a Lolához. Valaki egyszer kijelentette, hogy én egy melegikon vagyok. Hát 91 óta dolgozom a meleg-vendéglátásban. A szerelem vitt el innét, de visszahozott az éjszaka. Ez mindig is az én közegem volt.

Láner László

**MEGÁLLÍTHATÓ
A HIV FERTŐZÉS
TERJEDÉSE.**

Mindenki tájékozódjon a fertőzés megelőzésének módjáról és tartsa is be azokat.

Ha védekezés nélkül nemi életet éltél, akkor 1 hónapig fokozottan tartsd be a biztonságos szex szabályait és 4 hét után menj el HIV szűrésre. A fertőzés első hónapjában a legkönnyebb megfertőzni másokat!

Aki váltogatja a partnereit, vagy híve az egyéjszakás kalandoknak, az rendszeresen menjen HIV szűrésre!

Az óvszer használata minden körülmények között ajánlott, hiszen a biztonságos szex egyik alapvető feltétele!

AIDS VILÁGNAP
ERZSÉBET TÉRI
GÖDÖR KULTURÁLIS KÖZPONT
BUDAPEST
2008. DECEMBER 1.

**NEM ELRIASZTANI. FELVILÁGOSÍTANI!
NEM TILTANI. TANÍTANI!
BESZÉLNI, CSELEKEDNI,
FELELŐSSÉGGEL.
VÉDD MAGAD!**

10.00^h
10.00^h-tól 19.00^h-ig

Kiállítás és a civil falu megnyitása.
EgyüttGondolkodó kiállítás a HIV megelőzés
Közös felelősségének kérdéseiről.
Civil egyesületek bemutatkozása – HIV-AIDS
totó. Újraélesztési és sebességgyakorlati
útmutató és tanácsadás.

10.30^h-tól 13.00^h-ig,
14.00^h-tól 15.00^h-ig,
17.00^h-tól 19.00^h-ig.

**Előadások Középiskolásoknak
– fiatal felnőtteknek**
HIV – AIDS Fertőzések és más hétköznapi
nemi úton terjedő fertőzések
Kábítószer, szex és hepatitis fertőzések
Együtt élni HIV-el Együtt élni HIV fertőzöttel
A HIV megelőzés Közös felelősség -
beszéljük meg! Miért fontos a tesztelés?

15.00^h-tól 17.00^h-ig

Bácskai Juli Pszichoszínháza
Szexuális szabadság? Szex és szabadság!
Vigyázzol rám? Fodor Annamária, Szabados
Mihály, Bóna János improvizál.

10.00^h-tól 17.00^h-ig

Szexedukáció az iskolákban
Beszélgető sarok nevelőknek, tanároknak,
védőnőknek

13.00^h-tól 19.00^h-ig

HIV szűrés
ingyenes, anonim HIV tesztelés – eredmény
egy órán belül.

AIDS VILÁGNAP

**ERZSÉBET TÉRI
GÖDÖR KULTURÁLIS KÖZPONT
BUDAPEST
2008. DECEMBER 1.**

A rendezvény támogatója Egészségügyi Minisztérium.
Résztevők: Civil Aids Fórum, Országos Epidemiológiai Központ,
Máltai Hórusz Spirituális Rend, Magyarországi Prostituáltak
Érdekvédelmi Egyesülete, Szex Edukációs Alapítvány,
Háttér Társaság a Melegekért, PLUSZ Egyesület,
Együtt Oktatás Alapítvány, Anonym Aids Tanácsadó Szolgálat

Szelídíthető rettenet

Vártam, sokáig vártam.

Néha az órára néztem – a megbeszéltem három óra hol van már...

Egyáltalán nem voltam meggyőződve, hogy el is jön.

Négy után küldtem egy „várlak” üzenetet.

Pár perc múlva felhívott. „Nagyon nehéz elindulni... de megyek.”

Tettem-vettem, vizet forraltam. A tea semleges: ismeretlenek sem érzik „hozhattam volna valamit” kínban magukat tőle.

– Itt vagyok – csörgött rám jó óra múlva.

Beeresztettem a kaputelefon gombnyomásával, eldarálva emeletet, ajtót. Kivitte az ösztön a lábam mégis elébe: vissza ne forduljon nekem.

Nagyon lassan jött, mintha húzná hátra valami. A lépcsőfordulóból rám nézett: rémült-riadt tekintet, behúzott nyak, falhoz bújás, védelmet keresve.

Bemutatkoztam gyorsan, és beteltem a lakásba.

– Nem kell lerúgnod a cipőt, le-génylak – próbáltam oldani a rettenetes kint. Hellyel kínáltam, a kényelmes fotelre mutatva. Észre sem

vette: az ablak mellé félrerakott tartalék székre ült, fél fenékkal.

Mondani akart valamit, de elszorította a torkát a rátörő zokogás. Mellültem, a vállára raktam a kezem, jelezve: itt vagyok veled.

Így ültünk: benne viharok kavargtak, bennem béke. Jó félóra is eltelt.

– Igyál kicsit! – toltam elé a teásbögrét. Csak ingatta fejét, tagadólag, és még jobban rázta a sírás.

– Mióta tudod?

Percekig kapkodta a levegőt, hogy kimondja a rettenetést, de vártam türelmesen.

– H...h...h...h... egy hónapja – szedte össze minden erejét. Mintha átszakadt volna a gát, mondani kezdte, bele-belezokogva, hüppögve. – Pontosan négy hete... vér- adáson voltam, onnan értesítettek, hogy valami nincs rendben... el- mentem a Karolinára, ott levették a vért, visszamentem rá egy hétre, azt mondták, megint kell, mert valami nem lett jó. Tiszta ideg voltam, a vá- rás, meg megint a várás... aztán azt mondták, be kell mennem a Szent László-kórházba, mert... HIV-es lettem.

Zokogás, némán, a hátát dörzsölöm, hogy levegőt kapjon.

– Aztán?

– Bementem, ennek volt négy hete... megint vért vettek, mindig csak vért, aztán mondták, hogy igen, ez HIV, 50 ezer a nemtommi, meg valami 370, hogy ez nem is rossz. Nem adtak semmit! Se gyógyszert, se injekciót, de tényleg semmit, csak azt mondták, menjek vissza három hónap múlva... Hagyják, hogy megdögöljek; lehet, hogy addigra meg is... meg is... – a „halok” már zokogásba fulladt.

Kezébe nyomtam a teát.

– Igyál!

Nem akart, ingatta fejét, de nem volt ereje ellenszegülni.

– Igazat mondott a doki, tényleg nem rosszak az eredményeid. Gyógyszert csak akkor kezdenek majd adni, ha elgyengül az immunrendszered. A tiéd jó még, nem lehet régi a fertőzésed.

Meg se hallotta, csak mondta maga elé.

– Nem tudom a munkám ellátni, mert csak ez jár az eszemben, hogy AIDS-es vagyok; aludni sem tudok, meg gondolkodni sem, csak itt dű-

börög a fejemben, hogy HIV-pozitív, hogy meghalok, hogy a korunk pestise; összekeverek mindent a melóhelyemen, meg elfelejtek, meg be kell mennem a WC-re, hogy ne lásák, hogy sírok, mert rám jön, mint a hányás, és muszáj zokognom, és nem tudok senki arcába nézni, a vilamoson se, meg otthon se; ez így ment két hétig, aztán bementem az ideggyógyászatra, hogy félek, hogy idegösszeomlást kapok; nem is kérdeztek semmit, csak kiírtak, meg adtak receptet, de azt se tudom, azt bevehetem-e...

– Mondtad a pszichiáternek, hogy HIV-pozitív vagy?

– Nem, nem tudtam volna, de nem is kellett, csak rám nézett, és mondta, hogy két hét múlva menjek megint.

– Tudtál valakinek beszélni erről?

– Csak a testvéremnek meg a sógoromnak... rettenetesen sajnálnak, de nekik nem mondom többet, mert úgyse tudnak segíteni, minek terheljem őket... Félek is; nem merem se a bögrét, se a kanalat, meg semmi ilyet használni... vettem egyet-egyet mindegyikből, tudod, együtt lakom velük. Beviszem a szobámba, még véletlen se használják, nehogy összefertőzzem őket vagy a gyerekeiket...

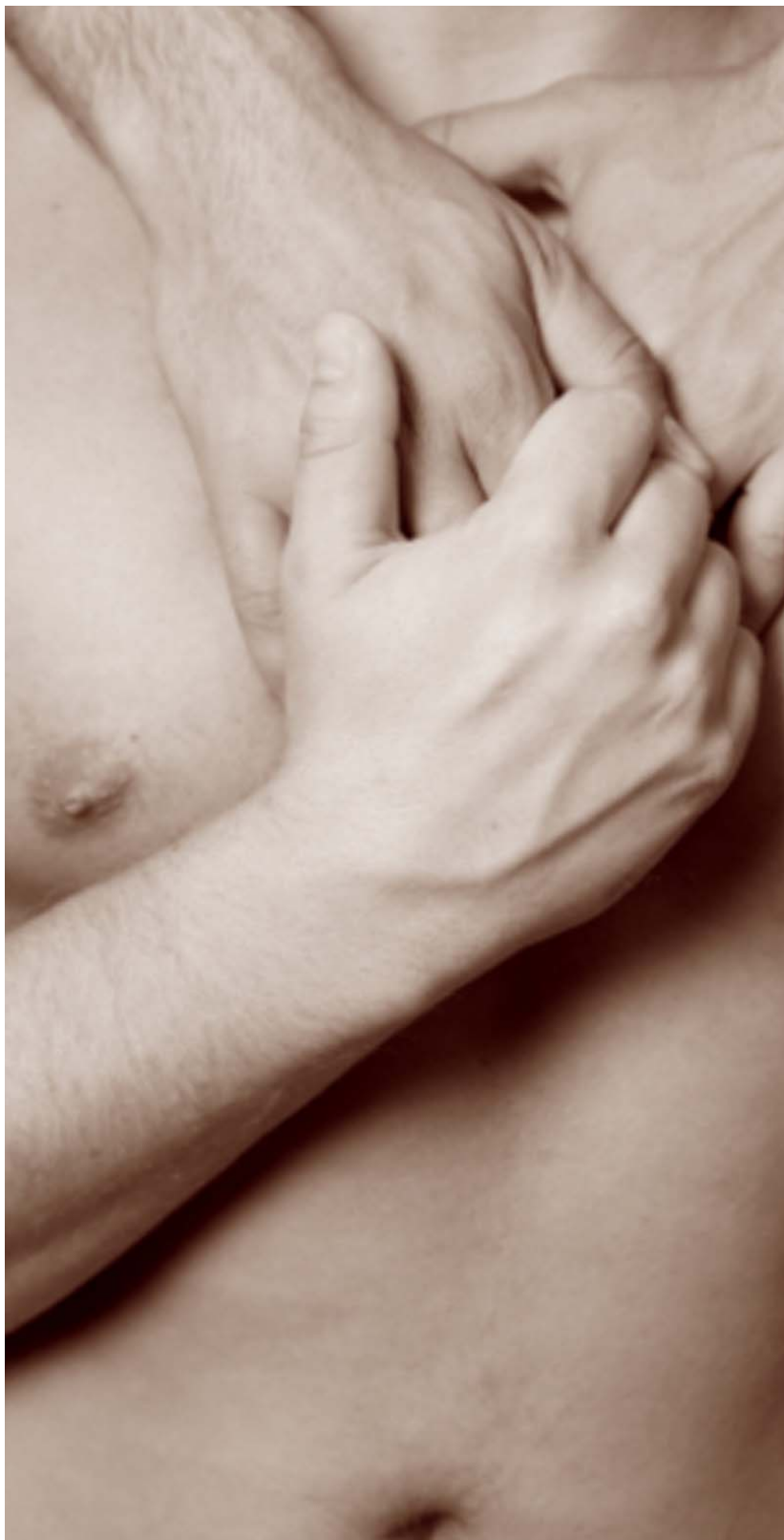
– Ettől ne félj! Látod, én is eléd raktam a bögrét, pont olyan, mint az enyém. Én se félek. Így nem tudsz senkit sem megfertőzni.

Rámeredt a két csíkos bögrére: a sajátjára előbb, aztán az enyémmre. Valahogy most kezdte felfogni, hogy mellette ülök én is.

– Nagyon rendes vagy – nézett rám hálásan, mint egy kutya. – Nem félsz, hogy így, idegeneket, feleresztesz a lakásodba?

– Nézd... nem ülhetek be veled egy presszóba, hogy ott arról beszélj: pozitív vagy... ha én mennék hozzád, oda lenne az inkognitód. Jó így.

Leszedtem a polcra a Pozitív szemmel meg a HIV és Jog kiadványt.

– Kaptál ilyet a rendelőben vagy a Karolinán?

Csak a fejét ingatta, tagadólag.

– Csak olyan piros keresztesem van – mutatott a HIV-információkra. Tudod... én meleg vagyok, és...

– Nyugi, én is.

– ...és voltam egyszer a Magnumban, onnan hoztam. Abból szedtem ki a számodat is.

– Tudom, hogy most sok minden kiesik a fejedből. Ezt a Pozitív szemmel nézd át, ebből rengeteg dolgot megtudsz. Többek közt azt is, hogy mit jelentenek azok a számok, amiket a vérvétel után mondtak.

– Mi az, hogy 50 ezer? – nézett rám, egyik adatát felidézve.

– Az azt jelenti, hogy mikroliterenként 50 ezer vírus található a véredben. A mikroliter a liternek a milliomodrésze. Ezek a vírusok arra vadásznak, hogy találjanak maguknak CD4-sejtet, beléhatoljanak, és ott szaporodjanak. Amelyik nem talál sejtet magának, annak kampó.

Elhülve nézte a karját, látni vélte a bőr alatt keringő vért, benne a vírusokkal. Mintha hangyabolyból felrajzó milliárd hangyát látna magán.

– És mi lesz ezekkel? Ezekről sose szabadulok?

– Nem. Te már mindig HIV-pozitív maradsz. Ha gyógyszert kapsz majd, akkor eltűnnek a véredből a vírusok, de mindig lesznek szaporodásra készek benned.

– És azokkal mi lesz, amik nem jutnak sejtbe? Hogyhogy eltűnnek?

– Azok eltűnnek belőled. Egy ilyen vérben keringő vírusnak

talán ha 5 órája van, hogy sejtet találjon magának. Ha nem talál, elpusztul, kiürül. Kiizzadod, kipisálsz stb.

Csönd.

– Van sejtésed, mikor fertőződhetsz meg?

Csak a fejét ingatja.

– Öt hónapja voltam véradáson, akkor nem volt még semmi... Valahogy azóta lehetett... De nem értem... azóta... tudod, nekem nagyon ritkán volt valami vagy valaki.

– Lehet, hogy a véradáskor már fertőzött voltál, csak nem lehetett még kimutatni.

– Akkor... akár fertőzött vért adhattam?

– Igen. Ezért szokták megkérdezni, volt-e kockázatos magatartásod.

Látom, szörnyű árnyak suhannak át az agyán.

– Nyugi, ez benne van a pakliban. Szerencsére van eljárás, hogy a vérkészítményeket biztonságossá tegyék. Van most kapcsolatod?

– Á, nincs... nem is lesz már. Én így senkinek se kellenék... – elkese-reddenen lehajtja fejét.

– Ez nem biztos. Vannak HIV+ barátaim, akik már fertőzötten találtak párt maguknak.

– Nekem nem lesz. Én elmondanám, hogy fertőző vagyok, és úgy úgyse kellenék. Nincs is nekem már semmi, amiért értelme lenne... Gondolkodtam, hogy befejezem, de nem tudtam megtenni. De nem akarok élni.

– Annak, hogy nem tudok így élni, nem az a megoldása, hogy meg kell halni... hanem az, hogy máshogy kell élni.

– Eddig se bánt velem jól az élet... Harminckettő vagyok, és nincs senkim, aki az enyém lenne. Ha akadt néha valaki, az is eltűnt. Csak szexet akart, ha mást is mondott.

– Védekeztél?

– Nem mindig... Tudod, ha azt hittem, hogy ezzel a fúval most már mindörökre együtt maradunk... akkor nem. Aztán nem kerestem; ha én hívtam, nem ért rá. Nemegyszer jártam így. Sokat csalódtam már... de úgy látszik, nekem csak ez jutott. Egyedül a munkám, amiben örömet láttam. De most már az se lesz... ha megtudják, kidobnak.

– Csak akkor tudják meg, ha elmondod. Rajtad kívül senki sem tudja.

– Dehogynem... a Karolinán is, amikor kiszűrtek, azt mondták, jelentik az ÁNTSZ-nek vagy kinek. Onnan meg beszélnek a munkahe-lyemre.

– Ugyan már... a Karolinán anonim a szűrés, azt se jegyzik, fiú vagy lány ment oda, nemhogy a neved... Csak annyit jelentenek, hogy 1 fő HIV-pozitív.

– De így dolgozni sem tudok. Leszázalékolnak? Havi húszezerebből kell majd élnem?

– Miért százalékolnának le? Munkaképes vagy, az is leszel nagyon sokáig még. Tessék csak tervezni, sok időd van még az életből hátra.

– De halálos beteg vagyok! Ebbe bele fogok halni!

– Csak fertőzött vagy, de nem beteg. Tüneted sincs... csak az agyad nyomasztja a tudat. Az se biztos, hogy ebbe halsz bele. Én is belehalok abba, hogy élek. Mégse mondom: minek egyek, ha úgyis meghalok harminc év múlva.

– De ezután minden más... Eddig se voltam boldog, és már sose lehetek.

– Gyászolod az eddigi életed. Előre kell nézni, nem hátra. És úgy, mint az autóvezetésben: ne azt nézd, ahol épp vagy, hanem azt nézd, ahova mégy.

– Elvesztettem minden célomat... vagy nem is tudom, volt-e valami célom, csak úgy éltem, bele a világba... Nem tudom, mikor megyek

tönkre. Idegileg már most is kész vagyok. Félek. Rettenetesen félek.

– Akkor keresd meg, mi az, amitől félsz. Most egy rettentő nagy félelmed van, de ez a félelem sok kis félelemből rakódik össze. Ezeket a kis félelmeket keresd meg. Azokra a választ vagy a megnyugtatót is könnyebben megtalálod.

Ült csak, válaszolatott, kérdezett a fotelbe roskadva, a homlokát masszírozta közben. Ha a válaszom hallgatta, görcsös ásításokat próbált visszanyomni, sikertelen. Kész volt már, nem tudott befogadni a stressztől többet. Hagytam, hogy beszéljen, csapongjon, adja ki, ami feszültté teszi.

– Látom, fáradt vagy már. Szeretnék még találkozni veled. Ha kedved van, elviszlek magammal a következő csoporttalálkozóra is. Gondolom, szeretnél más fertőzöttel is beszélgetni. Holnap ráérsz? Átjöhetnél, itthon leszek.

– Betegállományban vagyok, ráérek. Akkor jöjjetek át megint? De terhellek...

– Ha teher lenne, nem hívnálak.

Rám nézett, megint hálásan, mint a kutya, ha jók vele. Először láttam valami mosolyfélélet a szája szegletében.

– Jó, akkor ájtjövök... úgyse tudok mással erről beszélgetni. De nem baj, ha most elmegyek?

– Nem, hisz fáradt vagy már, pihenned kell. Ha ügyes leszel, eléred az utolsó metrót.

– Azt hittem, hogy csak... már enyi az idő? Akkor holnap! Idetelefonálok előtte. Köszönöm, hogy időt szántál rám.

Búcsúzóul kezdet fogtam, csak nézett, hálásan.

Nehéz volt. De elértem, hogy akarja, hogy legyen holnap... esetleg holnapután.

Attila
HIV-vonal

A Mások 06-30-223-8949-es telefonszámára érkezett SMS hirdetések

A hirdetésben nem szükséges telefonszámot írni, hiszen a gép ezt automatikusan küldi. De, ha a hirdető mégis beírja és az által írt és a gép által küldött telefonszám nem egyezik meg, a teljes szöveget töröljük! Felhívjuk a figyelmet: ez nem a szex, hanem a társkereső hirdetések rovata!

❖ Helyes p.u. vékony vagy izmi fiut keresek tartosra! bp. 40. vök, mindenre nyitott! Te 20-35 körüli. Bi, hetero, kezdő, kíváncsi is! Mazo, engedelmes fiu is érdekel! SMS +36-20-326-1099

❖ Hellò! 40-175-60 szörtelen testü, lányos testtalkatal és vágyakal, aktiv pasikal ismerkednék. SMS +36-70-580-7699

❖ Vékony sötétbarna haju bpi fiu keres sötétbarna fekete haju szörtelen v alig szörös felső testü nagygon dus int. szörzetü bpi fiut hosszu tavra macik ne. SMS +36-20-530-8072

❖ Dvd eladó: Travi, Bi, Homo, Leszbi, Animal, S/M, Fetis, Terhes, Pee, Kaviar, Slave, Bondage, Amatör témákban. Csak számos hívás, reggel 8tol du 13ig. SMS +36-70-236-3448

❖ Laci vagyok tarsat keresek női ruhakat hordok. SMS +36-30-857-7234

❖ Sziasztok! Ismerkednék 20-40 éves korig fiukkal, alkalmi, tartos kapcsolat érdekelne! Csongrád-Szolnok megyéből.

Ha érdekel irj. Üdv. Lajos. SMS +36-30-359-6354

❖ KÖZÉPKORU SRÁC BARÁTOKAT KERES. SMS +36-30-961-2542

❖ Szeretek csokolozni, egymást becézni. Helyes, szexcentrikus, aranyos, mindenre nyitott, alig szörös fiu vagyok. Keresek helyes, passziv-uni fiut barátnak, szexpartnernek. Tartos kapcsolat! Mazo fiu is! Hivj, üzenj! Bp! SMS +36-70-543-6369

❖ GYÖRI 38/170/90 SZB, KÉK, MELEG UNI FIU, BARIT KERIZ TARTOS KAPCSIRA, 20-38 é KÖZÖTT! AKÁR FÖSULIS IS HELY KELL! CSAK BEMUTATKOZO SMSRE VÁLASZOLOK! DANI. SMS +36-20-434-1094

❖ 30 éves bp-i, szemüveges, átlagos, gyengéd, ragaszkozó srác vagyok. Keresek 18-30 éves ("böl-

csész") fiút (intim) barátság céljából. jelentkezés SMS-ben. Laci SMS +36-20-214-7757

Felhívás!

A Magyar Meleg Kézilabda Válogatott nagyon szép nemzetközi sikereket ért/ér el. Azonban a folyamatos külföldi jelenlét, tornák regisztrációja, repülőjegyek, szállásszám-lák, tömegközlekedés, felszerelések, mezek, labdák stb. felemészti amúgy sem túl széles anyagi keretünket. A 2008/2009 -es téli teremtorna szezonban el kívánunk indulni egy 8 mérkőzésből álló sorozatban, melynek szintén elég magas költsége van. 2009 nyarán Koppenhágában Meleg és Leszbikus világbajnokság kerül megrendezésre, melyre szintén kaptunk meghívót. Ezért amennyiben lehetőségük van rá bármilyen formában és volumenben kérjük Önöket, hogy a társadalmi felelősségvállalás jegyében támogassák törekvéseinket – akár anyagi, akár materiális eszközökkel –, hogy csapatunk tovább tudja öregbíteni a meleg magyar kézilabda hírnevét. Akár el tudnánk képzelni egy sorozat szerelést is, mely a szponzor logójával van ellátva.

Bízva segítségükben magam és a Csapat nevében maradok tisztelettel:

Szabó K. Lajos

Egy biztos pont!

www.pride.hu

SZÓRAKOZÓHELYEK

BULIK

Budapest

- ❖ **Action** bár (V. ker., Magyar u. 42.) Nyitva mindennap 21-től 4-ig. Minden este go-go dance.
- ❖ **Alterego** bár (VI. ker., Nagymező–Dessewffy utca sarok) Nyitva szerda–szombat 22-től hajnalig.
- ❖ **Árkádia** bár (V. ker., Türr István u. 5., az Aranykéz utcai parkolóház kocsibejárója mellett) Nyitva: mindennap 20–05-ig.
- ❖ **Café Capella** (V. ker., Belgrád rkp. 23.) Nyitva szerdától szombatig 21 órától hajnalig, a nyitvatartási napokon műsor.
- ❖ **Crazy Carrot** (V. ker., Szép u. 1.) Nyitva mindennap 19 órától hajnalig.
- ❖ **CoXx** (VII. ker., Dohány u. 38.) Nyitva mindennap 21-től 4-ig, péntek–szombat 5-ig.
- ❖ **Eklektika** reggeliző-étterem-kávézó (VI. ker., Nagymező u. 30.) Nyitva reggel 8-tól éjfélig.
- ❖ **Habroló** bár (V. ker., Szép u. 1/B) Nyitva 17–5-ig, hétfőn szünnap.
- ❖ **Mylord Café** (V. ker., Belgrád rkp. 3–4.) Nyitva hétfőtől péntekig 10–04-ig és szombat–vasárnap 15–04-ig.
- ❖ **Le Café M** (V. ker., Nagysándor József u. 3.) Nyitva mindennap 16-tól 4-ig. Internet-hozzáférési lehetőség.

❖ **Magnum** Szauna (VIII. ker., Csepreghy u. 2.)

Nyitva h–cs 13–01, pénteken 13–04, szombaton 13-tól hétfőn hajnali 1-ig. Nonstop!

❖ **Revans** (VI. Dessewffy u. 44.)

Nyitva: cs-p-sz 21 órától. Drag Queen Show éjféltkor és kettőkor. Kéthetente vasárnap After parti hajnali 5-től.

❖ **Smile** (VII., Nagydíófa u. 17.)

Nyitva 21 órától. Diszko minden pénteken és szombaton 21 órától.

❖ **Szauna 69** (IX. ker., Angyal u. 2.) Nyitva mindennap 13 órától hajnali 1-ig, illetve a hétvégén 2-ig.

❖ **Flamingó** kortalan leszbikusok és melegkörének találkozója minden páratlan hét szombatján 19 órától.

Bp. VIII. ker., Szigony utca 37. További információ a Meleg Háttér telefonszolgálatától mindennap 18–23 óra között: 329-3380 www.flamingokor.fw.hu.

❖ **Gemini Táncklub** *órendje:*

Kedd

20:30–22:00, KEZDŐ

V. ker., Veres Pálné utca 19.

Szerda

19:00–20:25, STANDARD

XIII. ker., Radnóti M. utca 2., V. emelet

Attractive Center

20:30–21:55, LATIN

XIII. ker., Radnóti M. utca 2., V. emelet

Attractive Center

Csütörtök

20:00–21:30, HALADÓ

VIII. ker., Gutenberg tér, Kőfaragó utca 12., Vasas Művészeti Egyesület háza
www.geminitancklub.hu

❖ **Labrisz**-est minden hónap első péntekén 19 órától, csak nőknek. Információ a Háttér telefonszámán: 329-3380.

❖ **Ösztrosokk** leszbikusbulik:

A havi rendez Ösztrosokk-bulikon a Gemini tánciskolával közösen tartunk táncestet leszbikusoknak és barátainak. 10-től pedig csak csajos Ösztrosokk-buli hajnali 4-ig. A belépő 10-ig 500 Ft, utána 600 Ft. Helyszín a CATCH THE CLUB (IX., Tűzoltó u. 22.). Gemini Táncest leszbikusoknak és barátainak. 22–04 diszko csak nőknek. Belépő 22-ig 500 Ft, utána 600 Ft

www.osztrosokk.hu.

E-mail: osztrosokk@femfatal.hu

❖ **Pocok Klub.** A Szimpozion Egyesület kéthetente rendez összejöveteleket az V., Sas u. 6.-ban, minden páros hét szombatján.

Infó: 06-30-595-8174 (10 és 20 óra között)

E-mail: info@szimpozion.hu

1553 Budapest, Postafiók 50. Hírlevélre feliratkozás:

<http://listserv.gay.hu/mailman/listinfo/pocok>

Pocok Meleg Kölcsonkönyvtár. Meleg szerzők, illetve melegtémájú könyvek, folyóiratok és filmek gyűjtése, kölcsönzése. Feleslegessé vált melegtémájú könyveidet, folyóirataidat, videóidat ajándékozd nekünk!

❖ **GFC Budapest** (Gay Fetish Community, Budapest). A szervezet fő célja a hasonló érdeklődésű meleg emberek érdekvédelme, támogatása, információ adása, szervezése, közösségi élet építése. A csoport rendelkezik saját weblappal is, ami elérhető a következő címen: www.gfc-budapest.hu

A weblapon való regisztrálással hozzá tudsz szólni a témákhoz és egyéb alapfunkciókat is tudsz kezelni, de a teljes GFC Budapest-tagság elnyeréséhez egy belső, már a csoporthoz tartozó tag ajánlása szükséges. Várunk minden érdeklődőt sok szeretettel.

Csajkovszkij Szalon

A DAMKÖR 30 éven felüliek részére szervez klubot Szegeden. Kulturált formában kikapcsolódási, szórakozási és ismerkedési lehetőséget teremtenek elsősorban a meleg közösség 30 éven felüli tagjainak. Telefon: 06-20-970-4662 – naponta 21 és 23 óra között.

E-mail: damkor@vipmail.hu.

Szegedieknek és a Szegedre látogatóknak: DAMKÖR-házibuli havonta egyszer hétvégén.

Dávid és Jonatán Kör: egy felekezeti, hívőknek és nem hívőknek egyaránt szóló program, havonta egyszer szombat este.

Szegeden az Egyetemi Meleg Kör minden kedden este 19 órakor kezdődik.

Vezetékes számunkon a mobilon előzetesen egyeztetett időpontban tudunk hívást fogadni.

DAMKÖR

A Dél-alföldi Meleg Baráti Kör (DAMKÖR) Információs és Lelkiségegy-szolgálat minden csütörtökön 20 és 22 óra között fogadja a hívásokat a **06-20-970-4662-es számon**, a hét többi napján hívható 21 és 23 óra között) Honlapunk címe:

www.tar.hu/damkor

E-mail: damkor@vipmail.hu

Levélcímünk: **DAMKÖR**

6713 Szeged-Tanposta, Pf. 112

információk

Debrecen

❖ **Zeusz Klub.** Helyszín: Domb utca 1.

Telefon: Alex: 06-20-495-5592,

Füge: 06-70-608-0427 és

Charlie: 06-20-257-4541. Továbbá nézzétek meg a www.clubzeus.extra.hu és ha írni akartok: club.zeusz@gmail.com

Miskolc

❖ **Buli** minden szombaton 21 órai kezdettel a **Fekete Bikában**. Belépő: 1000 Ft, ebből 500 Ft lefogyasztható.

Cím: Miskolc, Mélyvölgy utca 170. Infó: (Anita) 06-20-519-0551.

E-mail: trameles@freemail.hu

MSM: blek-angel@hotmail.com

Pécs

❖ **Bulik** új helyen! Infó:

a <http://vampirtanya.uw.hu/> honlapon. Érdeklődni: a vampirtanya@freemail.hu címen tudsz.

Sopron

❖ A soproni **melegklub** címe: 9401 Sopron, Pf. 217. Fax: 06-99-339-936 (17–20 óra között). SMS: 06-20-442-9169.

e-mail: irj@homofil.hu

honlap: www.homofil.hu

A további információk a honlapon.

Szeged

❖ **Fészek Klub**, Brüsszeli krt. 22., buli minden második szombaton.

Infó: 06-70-295-8474

❖ Egyetemi Meleg Kör minden kedden 20 órától egyetemisták, főiskolások és egyetemi munkatársak részére. Részletes információ a DAMKÖR tele-

fonszámain: 06-20-970-4662 (21–23 óráig), 06-62-488-820 (csütörtökön 20–22 óráig).

Honlap: www.tar.hu/damkor

e-mail: damkor@vipmail.hu, levélcím:

6713 Szeged-Tanposta, Pf. 112

❖ **Írisz Baráti Kör** Az új elérhetőségeink:

<http://irisztarsasag.hu>

info@irisztarsasag.hu

06-70-283-5590

Székesfehérvár

❖ Rendszeresen, kéthetente rendeznek diszkót férfiaknak, fiúknak, barátainknak az **Atlaszban-Fütyösben**. Infó: Csaba, 06-30-53-55-138.

Sikositók
Poppersek
Dildók
Anális eszközök
Fehérneműk
Fétis ruhák
Fark gyűrűk
Pride kellékek
Ajándék

BLACK DREAM

VISA VISA MasterCard Maestro

1085 Budapest, Mária utca 9. fsz. 8 - 9.
Telefon: 1 - 266 7485, 30 - 956 957 |
www.blackdream.hu
Nyitvatartás:
kedd - péntek: 12 - 20, szombat: 12 - 17

A Mozaik Közösség

Téged is vár, ha Istent keresed, ha egy keresztény közösség tagja szeretnél lenni, ha melegéged miatt rejtőzködésre kényszerülsz, ha kérdések, bűntudat, félelmek gyötörnek. A közösségi alkalmak programjai közt ima, bibliaolvasás, beszélgetés, játék, filmnézés szerepel. Hívj minket, vagy írnékünk, ha csatlakozni szeretnél közösségünkhöz! Telefonszám: 06-20/3-55-65-95

E-mail-cím:

mozaikkozosseg@gmail.com

www.mozaikkozosseg.hu

KULTÚRA

Színházi műsor

Budapesti Kamaraszínház
Ericsson Stúdió
 (VII., Asbóth u. 20.)

november
 7., p. *Nyolc nő*
 29., szo. *Nyolc nő*
 december
 2., k. *Nyolc nő*

Játékszín

(VI., Teréz krt. 48.)

november
 4., k. *Őrültképek*
 23., v. *Őrültképek*
 26., sze. *Őrültképek*
 december
 18., cs. *Őrültképek*
 20., szo. *Őrültképek*
 23., k. *Őrültképek*
 27., szo. *Őrültképek*

Karinthy Színház

(XI., Bartók Béla út 130.)

november
 29., szo. *Őrültképek*
 december
 6., szo. *Őrültképek*

Nemzeti Táncszínház

(Művészetek Palotája,
 Fesztivál Színház)

(A részletes műsort lásd a 30–33. oldalon!)

Szkéné Színház

(XI., Müegyetem rakpart 3.)

november
 20., cs. *Korcsula* (este 8)
 21., p. *Korcsula* (este 8)

Thália Színház

(VI., Nagymező u. 22–24.)

november
 11., k. *Hat hét, hat tánc* (du. 5 és este 8)
 22., szo. *Hat hét, hat tánc* (du. 4 és este 7)
 23., v. *Hat hét, hat tánc* (du. 3)
 december

23., k. *Hat hét, hat tánc* (este 8)
 31., sze. *Hat hét, hat tánc* (du. 4 és este 7)

Vígyszínház

(XIII., Szt. István krt. 14.)

november
 3., h. *Dark Play* (este ½8)
 8., szo. *Dark Play* (este ½8)
 9., v. *Dark Play* (este ½8)
 14., p. *Dark Play* (este ½8)
 december
 5., p. *Dark Play* (este ½8)
 17., sze. *Dark Play* (este ½8)
 28., v. *Dark Play* (este 6 és ½9)

Filmajánló

Caravaggio (angol, feliratos)
Csillagpor (amerikai, szinkronizált)
Dolina (magyar film)
Kék papagáj (francia, feliratos)
Pánik (magyar film)
Redl ezredes I-II. (magyar film)
Sötétkékmajdnemfekete (spanyol, feliratos)
Túl a barátságon (amerikai, feliratos)
Utolsó napjaim (francia, feliratos)
Volver (spanyol, feliratos)

Meleg-rádióműsor

GayRádió www.gayradio.hu

Paradiátor (www.pararadio.hu/radiator)

Minden kedden 18-tól 18.30-ig melegműsor.

Tilos Rádió (www.tilos.hu) (FM 90,3 MHz)

Szerdánként: *Szappanopera helyett* vagy *Zártkörű lányok* 17.00–18.30-ig. A rádió rendelkezik „adásarchívummal”, ahol hónapokra visszamenőleg meg lehet hallgatni jelenleg minden Tilos-műsort.

Tanácsadás
 meleg fiatalok
 szüleinek
 Natáliánál.
 Tel.: 200-7990

„Pozitívan” gondolkodók
 baráti köre

E-mail: info@pozitiv.org.hu

Web: <http://pozitiv.org.hu>

HIV-pozitívok hozzátartozó-
 inak baráti köre,

e-mail: hozzatartozok@pozitiv.org.hu

Web: <http://hozzatartozok.pozitiv.org.hu>

Telefon: 303-6574

Kisebbségben felnőni!

Önérvényesítés, konfliktus-
 kezelés, integráció

Ha úgy érzed, kilógsz a sorból...

Ha te vagy a legkisebb királyfi
 vagy királylány...

Ha szeretnéd másként megélni...

Várunk 150 órás önismereti
 pszichodramacsoporthoz!

Kívül kényelmesebb,
 belül izgalmasabb!

Vezetők:

Szabó Ferenc (06/20-542-80-15)

E-mail: widra@widra.hu

Cseke István (06/20-77-19-169)

E-mail: istvan.cseke@vipmail.hu

Honlap: www.widra.hu

SPORT

Van más programod?

Ha még nincs, akkor tarts velem! Ezeket a programokat a saját kedvtelésemből szervezem a szűk baráti köröm bevonásával, és szeretném a lehetőséget másokkal is megosztani, mindennemű kööttség és precíz rendszeresség igénye nélkül. Elsősorban városnéző kirándulásokra számíthatsz, de akad néhány kivétel is. Kérdéseidet megírhatsz a masprogram@freemail.hu címre. Honlap: <http://masprogram.fw.hu>

WAP-oldal: <http://wappy.to/masprogram>

Szeretettel várnak: Gábor és barátai.

Mozdulj ki!

A szabadba, a jó levegőre hívom mindazokat, akik szívesen részt vennének egy könnyű, rövid, de tartalmas túrán. A túravezetőt a háromszög alakú, „Túravezető” feliratú jelvényről ismerheted fel. Rossz idő esetén sem maradsz esemény nélkül, ha eljössz, mert ez esetben valamilyen kulturális programot csinálunk, megbeszélés alapján. (A programról érdeklődjek Kálmánnál!)

Túravezető: Kálmán, 06-70-277-1037

VándorMások túracsoport

Meleg(barát) csapatunk 1991. óta havi rendszerességgel túrázik. Egynapos gyalogos-, valamint kerékpáros-kirándulásaink nyíltak (regisztrálni rájuk szükségtelen). Tavasszal többnapos gyalogtúra, nyáron egyhetes, ill. hétvégi biciklitúra is színesíti a kínálatot, de ezekre kb. 2 hónappal korábban be kell jelentkezni. A programok nehézségi foka eltérő, átlagos erőnlét esetén gond nélkül teljesíthetőek. Hosszabb távok esetén majdnem mindig van lehetőség az út megszakítására is.

Elérhetőek vagyunk az Atlasz honlapján: <http://www.atlaszsport.hu/>

wap-on:

<http://www.atlaszsport.hu/center.php?lang=hu&cont=0&id=16>

e-mailben: vandormasok@freemail.hu és telefonon: +36302102329, míg

hírlevelünre a vandormasok-subscribe@gay.hu -ra írd email útján lehet feliratkozni

Idei gyalogtúránk: **november 23-án**, vasárnap, valamint karácsony másnapján, **december 26-án**.

Atlasz Egyesület

Sorainkba várunk minden egészségre, kikapcsolódásra vágyó, vagy csak (évi ötezer forintjával) céljainkat támogatni kívánó öreget és fiatalot. Jelentkezz alábbi elérhetőségeink útján, vagy szakosztályainknál! Atlasz Sportegyesület:

<http://www.atlaszsport.hu/>,

info@atlaszsport.hu, +36303215021

Kézilabda

Email: kezilabda@atlaszsport.hu

Budapest Nuts (kosárlabda)

Email: bpnuts@atlaszsport.hu

Rendszeres edzés egyelőre nincs.

Labdarúgás

Email: foci@atlaszsport.hu

Női labdarúgás

Időpont: keddenként 19.00–20.00-ig.

Helyszín: XIV., Róna utca 86–100. (Postás SE) 77-es trolibusz (Stadionok – Öv utca) Róna utcai megállójától 2 percre.

Részvételi díj: 800 Ft

noifoci@atlaszsport.hu

Sakk

E-mail: sakk@atlaszsport.hu

Edzések: kedden 18 órakor Budapest belvárosában.

Eklektika Tánciskola (társastánc)

E-mail: tanc@atlaszsport.hu

BadmintonG (tollaslabda)

Honlap:

www.atlaszsport.hu/badmintong

Telefon: Andris +36-30-321-5021.

Edzési lehetőség szeptembertől júniusig hétfőn 20.00–21.30 között Bp. VIII., Józsefvárosban.

Úszás

E-mail: uszas@atlaszsport.hu

Telefon: Attila, +36-20-925-8403.

Edzések: péntek 19.00, Kispesti Uszoda (Bp. XIX., Simonyi Zsigmond u. 31.) és vasárnap 16.30, Császár-Konjádi Sportuszoda (Bp. II., Árpád fejedelem útja 8.), kinti medence.

Önvédelem

onvedelem@atlaszsport.hu

Honlapok

Lambda Budapest Meleg Baráti Társaság és a Mások magazin: www.masok.hu

Háttér Társaság a Melegekért egyesület: www.hatter.hu

DAMKÖR Dél-alföldi Meleg Baráti Kör: www.tar.hu/damkor

Írisz Baráti Társaság:

www.iriszcivil.fw.hu

Labrisz Leszbikus Egyesület:

www.labrisz.hu

Szivárvány Misszió Alapítvány

A Lambda, a Labrisz és a Háttér által életre hívott szervezet célja és feladata az évente sorra kerülő fesztivál megszervezése. Tel.: 323-1125, fax: 333-2585,

info@szivarvany-misszio.hu

www.szivarvany-misszio.hu

Szimpozion Baráti Társaság Egyesülete és Pocok Klub:

www.szimpozion.hu

www.melegvagyok.hu

szimpozion@freemail.hu

Flamingó kör

www.flamingokor.fw.hu

Atlasz Sportegyesület:

www.atlaszsport.hu

Öt Kenyér keresztény-meleg portál:

www.otkenyer.hu

AIDS-információk:

www.aidsinfo.hu

Anonim AIDS-tanácsadó Szolgálat:

www.anonimaid.hu

PLUSS, HIV-pozitívokat Segítő

Egyesület: www.pluss-hiv.hu

Gay.hu – meleginformációkat közlő

honlap: www.gay.hu

Pride.hu – magyar melegportál:

<http://pride.hu>

**AIDS-
segély-
szolgálat:**

Budapest

XI., Karolina út 35/B

Tel.: 466-9283.

Rendelés:

hétfőn és szerdán:

17–20 óráig,

kedden és pénteken:

9–12 óráig.

Ingyenes és anonim HIV-
szifilisz- és hepatitisz-
szűrés. Tanácsadás szemé-
lyesen, telefonon és
e-mailben: segit-
seg@anonimaids.hu.

honlapcím:

www.anonimaids.hu

Adószám:

18035856-1-43

Szent Sebestyén Kft.

VI., Podmaniczky u. 27.

Tel.: 302-75-72,

06-30-254-7378.

HIV-szűrés:

szerdán 19–21-ig

**Meleg Háttér
Információs és
Lelkisegély Szolgálat**

06-1-329-33-80

mobilról is hívható

06-80-505-605

ingyenesen hívható

**HIV-AIDS tanácsadás
MINDENKINEK**

Naponta 18:00-tól 23:00-ig.

**HÁTTÉR TÁRSASÁG
HIV - VONAL**

HIV-pozitívoknak

NON-STOP

Attila: **06-70-94-97-666**

Kriszti: **06-70-94-97-667**

Márti: **06-70-54-01-321**

hiv-vonal@freemail.hu

hiv.vonal@freemail.hu

no-para@freemail.hu

Platón Társalgókör
Lehetőséget szeretnénk teremteni azok-
nak, akik szívesen megosztják e körben
véleményüket, gondolataikat magukról, a
világról, a melegségről. A legközelebbi
találkozóról érdeklődj telefonon:

06-70-277-1037 vagy e-mail-ben:

plat05@freemail.hu.

roka

Figyelem! Ha bárki a Mások újság nevében rek-
lámmat gyűjt, interjút akar készíteni, vagy bár-
mi módon hivatkozik ránk, kérjük, az ismert te-
lefonszámunkon ellenőrizték le, valóban szer-
kesztőségünk munkatársával állnak-e szemben.

Mások

Kulturális, politikai folyóirat, megjelenik
havonta, a Lambda Stúdió kiadásában.

Főszerkesztő: **Takács Bencze Gábor**

Főmunkatárs: **Láner László**

A szerkesztőség címe:

1461 Budapest, Pf. 388

Telefonszáma: (10–17 óra között)

266-99-59

Honlap: <http://www.masok.hu>

E-mail: masok@masok.hu

Lapzártánk mindig 10-én van!

XVIII. évfolyam, 2008. 11-12. sz.,

HU ISSN 1588-1253 (Online)

Az 1989-ben alapított **PLUS**,
a Magyarországi HIV-pozitívokat Segítő Egyesület
minden Magyarországon tartózkodó HIV-pozitívok feljajánlja
támogatását a rendelkezésére álló lehetőségek szerint.

Érdeklődők és rászorulóok jelentkezhetnek:

✉ **PLUS**, 1507 Budapest, Pf. 184

E-mail: plushiv@eqnet.hu

Honlap: www.pluss-hiv.hu

Fax: 455-8193